

Dag 1 : **Woensdag 28 april 2010**
Vertrekplaats : **Velserbroek, Nederland**
Tijdstip vertrek : **Tien over tien**

Wij hebben gisteren ingecheckt en wij hebben een zeer luxe vertrektijd van 13.55 uur dus behoeven wij deze ochtend geen haast te maken. Even over tien staat onze buurman klaar om ons naar Schiphol te brengen. Wij hebben 2 koffers mee, waarvan de grootste op onze weegschaal precies 23 kg is en de andere is ca 20 kg. Verder een klein koffertje voor in het vliegtuig en een grote handtas met daarin onze bergschoenen (en andere spullen), ook als handbagage.

De reis naar Schiphol gaat zeer voorspoedig en na afscheid te hebben genomen, zijn wij al om 11 uur onze koffers kwijt en zijn wij door de douane. De grootste koffer was eigenlijk toch te zwaar, maar omdat dit maar 0,4 kg is en de andere koffer lichter is behoeven wij niet bij te betalen.

Nu gaan we eerst Canadese en Amerikaanse dollars kopen en lopen daarna door naar McDonalds om koffie te drinken en een zelf klaar gemaakt broodje te eten. Wij wandelen nog een keer heen en weer om de benen soepel te houden, ondertussen lopen wij naar de Gate. Hier staat nog een aardige rij passagiers te wachten en omdat wij nog de tijd hebben gaan we hier ook een ommetje lopen. We eten nog een eigen broodje en drinken ons kleine pakjes sap op. Nog even naar het toilet en dan gaan wij ook in de rij staan om door de laatste security te gaan. Alles is oké. In het vliegtuig gaan wel een paar honderd mensen, dus het duurt wel even voor dat iedereen zit. Vrijwel op tijd vertrekt het vliegtuig vanaf de Gate. De vlucht verloopt zeer voorspoedig, er zijn geen vervelende wervelingen onderweg. Wij kijken films en luisteren naar muziek, eten en drinken wat en wij komen circa 20 minuten eerder dan gepland, aan in Toronto! Eenmaal uit het vliegtuig moeten wij eindeloze gangen door lopen om bij de immigratiedienst te komen. Bij de immigratiedienst ondervinden wij geen problemen. Direct hierna wachten we op de koffers en tenslotte gaan we door de Canadese douane. Met de koffers bij ons gaan op zoek naar de halte voor de hotelbussen, met navraag is de halte snel gevonden. Buiten het gebouw is het fris (ca. 12 graden) maar erg zonnig. Bij de bushalte weer navraag gedaan of de bus regelmatig langs komt. Inderdaad kunnen wij wat later instappen en worden wij in ca. 10 minuten naar het door ons gereserveerde hotel, het Carlingview Airport Inn, gebracht. Bij het inchecken in het hotel vragen wij naar een kamer met kingsizebed, het wordt dan kamer 202 op de eerste verdieping. We kijken vanuit de kamer op de eerste verdieping op een groot parkeerterrein met verderop lage gebouwen. Door het kingsizebed hebben wij meer loopruimte in de kamer.

Het is hier nu inmiddels 5 uur (23 uur in NL), Jan zendt een SMS naar de kinderen dat wij zijn aangekomen en Ellie gaat thee zetten. Even een uurtje bijkomen. Tegen half zeven lopen wij naar buiten en lopen wat verder de "straat" in. Hier is een BBQ-bar en Grill genaamd "Arizona". Deze BBQ-bar ziet er voor ons aan de buitenzijde niet uit, maar binnen is het erg druk. We bestellen een salade (goed voor de vocht huishouding) met kip, Jan neemt er een bier bij en Ellie neemt water. We kunnen lekker om ons heen kijken en er is veel zien. Er staan 50 grote TV's aan, maar schijnbaar kijkt niemand. De salade met kip voldoet uitstekend. Weer terug op de kamer kijken we naar de TV, drinken koffie en schrijft Jan het verslag van de dag. Even over negenen (in NL is het 3 uur in de nacht) houden wij het niet meer vol om langer wakker te blijven en gaan dus naar bed.

Dag 2 : **Donderdag 29 april 2010**
Vertrekplaats : **Toronto**
Tijdstip vertrek : **Eén uur vanaf camperverhuurbedrijf**
Km stand bij vertrek Camper : **57453**
Aankomstplaats : **Niagara Falls (Ontario)**
Tijdstip aankomst : **Vier uur**
Naam camping : **Campark**
Km stand aankomst : **ca. 57553 (100 km)**

Door het tijdsverschil van 6 uur zijn wij vannacht verschillende keren wakker geweest. Half zes in de ochtend zijn we echt wakker en staan we op, gaan douchen en dan naar de hal van het hotel om daar een gratis continentaal breakfast te nemen met koffie/thee en donuts. Nemen nog wat donuts mee naar de kamer. Terug op de kamer kijken wij TV en zorgen er voor om veel water te drinken. Maar ook kijken wij naar buiten, naar een eekhoortje die in de tuin en op het hek loopt. Vlak bij komen regelmatig kleine vliegtuigjes zeer laag over vliegen, hetgeen een leuk gezicht is. Even na acht uur zoekt Ellie telefonisch contact met Canadream en verneemt dat Canadream ons om 12 uur komt ophalen bij het hotel. We besluiten een stuk te gaan wandelen, lopen wel in de zon maar er staat wel veel wind. Helaas zijn er hier bij het hotel bijna allemaal bedrijventerreinen, maar wel met keurig onderhouden plantsoenen en veel gras. Bijna een uur gewandeld. Terug in het hotel nemen wij weer drinken en zoeken wij de eerste foto's voor de website uit, die Jan meteen kan uploaden. Verder wat lezen en ons klaar maken voor de ophaaldienst. Tegen half twaalf staan we in de lobby om uit te checken en nu komt Canadream ons al ophalen, de man was wat vroeger. In een korte rit van ca. 10 min. worden wij bij de nieuwe locatie van Canadream in Toronto gebracht. Binnen de nieuwe locatie is alles nog kaal en nauwelijks ingericht, buiten staat een lange rij campers klaar voor de nieuwe huurders. Wij zijn nu de enige klant die een camper komt ophalen. Wij moeten formulieren lezen en

tekenen, daarna afrekenen en dan maken we een rondje om de camper om alle beschadigingen op te schrijven. De medewerkers van Canadream zijn niet echt aardig en laten zich regelmatig storen door andere mensen en laten ons dan zitten. Wij hebben nog wel wat aanmerkingen, zo vinden wij de bestuurdersstoel niet lekker zitten (is standaard volgens Canadream) en ontbreekt de hordeur (er is geen passende aanwezig). Omstreeks één uur vertrekken wij, met de uitleg van de Canadream dame, zijn wij snel op de QEW (Koningin Elisabeth Weg). Het is (voor ons) erg druk, wij moeten wennen aan de camper besturing, moeten wennen aan de weggeluiden en moeten wennen aan de geluiden uit de camper. Door het stralende weer is het ook nog vrij warm. Op de QEW zijn er wegwerkzaamheden en er is aan de andere zijde van weg een ongeluk gebeurd, al met al is het dus flink opletten geblazen. Als wij de streek van Niagara binnen rijden gaan we van de weg af en bezoeken we een soort welkomstcentrum. Dit blijkt meer een grote eetschuur (met vele restaurantjes) te zijn dan een voorlichtingscentrum. Maar bij een eenvoudige balie krijgen wij veel informatie over de campgrounds en de watervallen van Niagara Falls. Ook gaan wij nu meteen is even lekker de gastank volgooien met 125 liter benzine! Wij zijn klaar om op weg te gaan naar ons doel voor vandaag, het plaatsje Niagara Falls. Eénmaal bij Niagara Falls is de weg naar de campings (die wij al in NL hadden uitgezocht) prima aangegeven en we komen langs drie campings. We nemen de laatste (was ook onze eerste keus). De deur van het kantoortje is gesloten maar even later worden wij toch geholpen door een aardige mevrouw met een Nederlandse achtergrond (spreekt enkele woorden Nederlands) en boeken voor twee nachten. Ook vragen wij de weg naar een supermarkt. Uiteraard moeten wij eerst wat inkopen doen om te kunnen eten e.d. De eerste supermarkt die de mevrouw van de camping heeft aangegeven kunnen wij niet vinden, waarschijnlijk omdat het op dit stuk weg in het centrum van Niagara Falls erg druk is, wij rijden dan om naar een ander supermarkt, Zellers, die in buitenwijk ligt. Hier halen wij de meest noodzakelijke inkopen en rijden terug naar de camping. Op de camping kiezen we een doorrij plek en sluiten de camper aan op water en elektra. Ellie maakt soep en we eten brood met een ei. Na het eten start Ellie met het inrichten van de camper. Wij pakken de twee koffers uit en ruimen de spullen zoveel mogelijk op in de kastjes. Uiteraard maken wij ook het bed op. Omdat het zo warm is, zijn we aardig bekef van alle activiteiten en we gaan dan ook op tijd naar bed. Maar voor wij in bed liggen is er al twee keer vlakbij een goederentrein langs gereden, dat beloofd wat voor vannacht!

Dag 3 : **Vrijdag 30 april 2010**
Aankomstplaats : **Niagara Falls (Ontario)**
Naam camping : **Campark**
Km stand bij aankomst : **ca. 57600 (47 km)**

Op zich vrij lang geslapen, geen goederentreinen gehoord, wel af en toe wakker van het vrij harde bed (en het wat doorgezakte matras) en de ongewone omgeving en het slaapritme. Maken ons ontbijt klaar en gaan daarna koffie drinken. Dan gaan we het douchen in de camper uitproberen. Dit gaat goed, het water is goed warm (bij het ontbijt de heater aangezet) en door de vouwdeur (die wij wel met een wasknijper moeten dicht houden) is er geen wateroverlast bij het toilet. De volgorde van ontbijten, koffie en dan douchen bevalt ons wel en dit doen we de hele vakantie zo. Na het douchen drinken wij onze 2^e koffie buiten de camper op. Het is vrij zonnig weer en niet te warm. Dan vertrekken we naar het stadje en richting watervallen. Zoeken naar een parkeerterrein, er zijn meerdere parkeerterreinen en we besluiten de camper op het parkeerterrein bij de Skylon-Tower te zetten. Bij de toegang is er niemand en dus kopen wij bij de automaat een kaartje voor \$ 5,- per dag. Zetten de camper nabij een lantaarnpaal en staan zo wat ruimer zonder andere plekken in te nemen. De Skylon-Tower is nu vlak naast ons en wij gaan dan ook als eerste naar deze toren. Het is erg stil, kopen kaartjes en we kunnen gelijk mee naar boven! De lift zit aan de buitenzijde van de toren en heeft glazen wanden zodat we een prachtig uitzicht hebt richting watervallen. Eenmaal boven lopen we een rondje over de uitzichtring en bekijken de watervallen vanaf deze toren. Kunnen goed zien dat er twee grote watervallen zijn, de American Falls en de Shohorse Falls. Hiervandaan is ook te zien dat al het water uit één rivier komt maar dat er een groot eiland (=VS) in de rivier ligt die er twee watervallen van maakt. Aan de overkant ligt het Amerikaanse Niagara Falls met eveneens grote hotel en casino gebouwen. Op de Rainbow bridge, de grensovergang tussen de VS en Canada, staan auto's te wachten. Aan deze kant zijn vele hoge gebouwen en is er ook een groot draairad te zien. Erg leuk om zo de gehele omgeving te overzien. Natuurlijk nemen we foto's en filmen we de omgeving. We gaan terug naar de camper om wat te eten (ontbijtkoek) en te drinken. Nu wij een beetje weten hoe het er vanaf boven er uit ziet, kijken wij in de folders wat we verder willen gaan doen en lezen dat je een paspoort kan kopen voor vier attracties en voor gratis busvervoer. We willen dan ook zo'n paspoort gaan kopen. Lopen het parkeerterrein af en zien dat er een info-center naast het parkeerterrein is en kopen hier de paspoorten. Inmiddels is er al aardig wat tijd verstreken en we gaan nu toch wel eerst lunchen bij de camper. Na de lunch lopen we naar de watervallen, langs de boulevard met veel bloemplantsoenen tot aan het Table-rock center. Het is zeker nog niet druk te noemen en we kunnen makkelijk kijken waar we willen. Uiteraard bekijken wij, al lopend naar de Table-rock, de watervallen en de bootjes die tot vlak onder het vallende water varen. Bij Table-rock center gaan we de eerste attractie gebruiken. In het center is de ingang naar Journey behind the Falls. Je gaat met de lift naar beneden en dan moet je door tunnels lopen om aan het einde van die tunnels achter de waterval het water naar beneden te

zien komen. Er is ook een doorkijk van de zijkant van de watervallen, hier zie je van meer nabij de enorme hoeveelheid water vallen. Terug weer met de lift omhoog en vervolgens lopen we naar het busstation (maar moeten eerst een dagsticker in het center halen) om met de People-Mover (bus) naar aanlegplaats voor de bootjes te gaan. Ook hier ga je met een lift naar beneden. Wij krijgen een blauwe plastic jas aangereikt die wij aantrekken over onze kleding heen. Het is hier vrij druk en iedereen is bezig met zijn/haar jas. Met de jas aan lopen we via steigers naar de boot, The Maid of Mist. Je kan kiezen voor beneden en bovendek. Wij en de meeste mensen staan op het bovendek, zo kan je beter omhoog kijken. Eerst varen we onder de American Falls door en dan naar de Horseshoe Falls. Achteraf gezegd valt het bij de American Falls wel mee met het water, maar bij de Horseshoe Falls komt er zoveel stuifwater over ons heen dat wij nauwelijks naar boven kunnen kijken! De broekspijpen en mouwen worden er toch flink nat van. Maar leuk om te doen! Weer terug aan wal en met de lift omhoog staan we op de boulevard en wachten we op de bus om mee terug te gaan tot Table Rock. Hier vlakbij ligt ook de Falls Incline Railway, een soort trein met allemaal banken boven elkaar die op rails naar boven de berg op wordt getrokken. Iedereen kijkt, tijdens de reis naar boven, dan richting watervallen. Wij gaan mee naar boven en hier vandaan lopen we terug naar de camper. Bij de camper gaan we in de zon op onze stoeltjes zitten en drinken wat frisdrank. Om half vijf rijden we weg om naar de Walmart te gaan en de rest van de boodschappen te halen. Als we klaar zijn rijden we terug naar onze parkeerplek bij de Skylon-Tower (mogen er weer op met het zelfde kaartje). Zittend in de zon nemen we een beker koffie en lopen dan naar de boulevard en naar het Riverview restaurant met een zelf bedieningsbuffet waar je uit vele hapjes en gerechten kunt uitzoeken. Wij zijn de laatste gasten (sluitingstijd 7 uur). Wij vullen ons bord en gaan bij een raam zitten met uitzicht op de watervallen. Het smaakt goed en we nemen nog een rondje van wat we lekker vinden. Lopen op ons gemak naar Table Rock en wachten tot het donker is om de verlichte watervallen te zien. Het duurt allemaal vrij lang, als het wat donkerder is zien we wel wat gekleurde vlekken op de watervallen, maar niet wat we verwacht hadden. We dralen nog wat, het wordt frisser en lopen rustig terug langs de boulevard. Het wordt nu steeds donkerder en er komen meer lichten op de watervallen te staan. De lichten verkleuren regelmatig en het is mooi en kleurrijk om te zien. Koud en moe lopen we naar de camper terug en rijden in het donker terug naar onze campingplek. We nemen nog wat te drinken voor we naar bed gaan.

Dag 4 : Zaterdag 1 mei 2010
Tijdstip vertrek : Elf uur
Aankomstplaats : Nabij Dunnville (Ontario)
Tijdstip aankomst : Zes uur
Naam camping : Highlands Trailer and RV park
Km stand aankomst : 57680 (80 km)

De dag begint met warm en bewolkt weer. Vandaag wat uitgeslapen en rustig aan gedaan. Na het ontbijt e.d gaat Jan buiten zitten om aan het verslag te werken en Ellie zet koffie en ruimt e.a. verder op. Er komt weer een zeer lange goederentrein langs. Lopen op de camping naar de ingang en nemen wat foto's van de borden. Net na elf uur rijden we van de camping af en rijden we weer richting watervallen. Het is nu drukker op de weg, zal wel door het weekend komen. Wij kunnen nu in het centrum van het stadje stoppen bij No-Frills. Dit is een echte supermarkt met o.a. verse producten. We kopen voor twee dagen avondeten in (daarna zijn wij waarschijnlijk in VS en wij mogen geen verse groenten en vlees de VS mee innemen). Wij rijden door naar het parkeerterrein bij de Skylon-Tower. Nu zit er bij de ingang een dame in een hokje en vraagt voor de camper 10 dollar (i.p.v. 5 zoals gisteren). Dit vind Jan oneerlijk en wil hier niet meer parkeren. Wel mogen we even op het terrein om te draaien. Jan rijdt naar de andere zijde van de straat en 50 meter terug naar een parkeerterrein met een slagboom en een muntautomaat en hier kost een dag parkeren slechts 3 dollar (dus 7 dollar verdient!). Al met al is het lunchtijd en we gaan eten in de camper op dit parkeerterrein. Het was al wat vochtig weer tijdens het inparkeren maar nu gaat het echt regenen en wat later ook nog zeer stevig. Na de lunch trekken we de grote regencapes aan en als we naar buiten stappen wordt de regen al minimaal. We lopen naar de Falls en zien nu dat er veel meer mensen zijn. Bij de Falls hangt nu een hoge stuifnevel en hierdoor zijn de watervallen niet echt goed zichtbaar meer. De stuifnevel trek ook naar de boulevard en je wordt er dan ook nat van. Wij lopen door tot People Mover bus halte. Hier doen wij onze regencapes uit (zijn praktisch droog) en vouwen deze weer op. Nu komt ook de bus er aan, we stappen in en rijden nu mee tot de White Water Walk. Hier stapt een groot deel van de mensen uit de bus en allemaal gaan wij nu in groepjes met een lift mee (zo'n 50 meter) naar beneden. Beneden lopen we door een uitgehakte gang en komen bij de Niagara-rivier die hier zeer woest is, denkkelijk door de grote stenen onder water. We lopen over een boardwalk langs dit woeste deel van het water. Je staat hier tussen de vrij hoge wanden van de ingesleten rivier. We nemen foto's en lopen natuurlijk weer terug. Eenmaal weer terug bij de weg besluiten wij niet de bus te nemen maar te gaan lopen naar de Whirlpool Aero Car. Het is nog steeds droog maar wel een beetje plakkerig warm. De weg loopt langs de rivier, welke diep beneden ons ligt. Aan de overzijde zien we huizen staan en auto's rijden en dat is in de VS! Halverwege zien we aan de overkant van de weg een groot gebouw met restaurant en souvenirwinkel. Jan gaat hier gebruik maken van het toilet en Ellie kijkt rond in de winkel en koopt niets. We nemen wel een lekker ijsje die wij voor de

deur, zittend op een bankje, op eten. Nemen een foto met een getekende Niagara waterval op de achtergrond en wat foto's van zeer grote vingerhoeden. Daarna lopen we weer verder naar de Whirlpool Aero Car. Hier kopen wij een kaartje met korting en kunnen vrijwel meteen met deze kabelkar mee. De kabelkar rijdt op stalen kabels naar de overzijde van de rivier (aan de VS kant) en rijdt boven de draaikolken van de rivier. Je kan dan ook op gemak die draaikolken vanaf boven bekijken en dat is erg leuk. Ook het uitzicht vanaf de kabelkar op de rivier is erg mooi. Aan de overzijde kunnen en mogen wij niet uitstappen maar als hij stil hangt moeten we wel in de kabelkar zodanig doorlopen dat we aan de andere zijde van de kabelkar staan en dus een ander uitzicht hebben op de draaikolken en de rivier. Voor de deur van deze Whirlpole Aero Car gaan we op een bankje in de zon wachten op de bus die ons terug brengt naar de watervallen. Na een kwartiertje wachten kunnen we instappen en genieten we van de rit terug. We stappen uit bij Tablerock-center en lopen weer naar de Falls Incline Railway en kunnen hier snel instappen. Het is druk maar we vinden een plaats. Eenmaal boven lopen we via de boulevard terug naar de camper. Bij de camper wat drinken en overleggen we hoe en waarheen we gaan rijden, half vijf vertrekken we. Jan rijdt naar de Niagara Parkway en blijft een flink aantal km's stroomopwaarts langs de rivier rijden. Helaas gaat het later bij een constructionwork verkeerd en komen we op een andere weg uit. Ook niet erg dan rijden we iets anders. Op sommige punten blijft het onduidelijk of wij op de goede weg gaan, maar we rijden wel door leuke dorpjes heen. Op een gegeven moment komen we bij een camping, de enige die er is en open is. Hier vragen we om een plek. Camping is vandaag open gegaan en wij zijn kennelijk de eerste reizende gasten (er zijn wel al meer vaste gasten). We worden keurig naar een plek gebracht en Jan sluit de camper meteen aan. Ellie begint met het eten klaar te maken. Na het avondeten maken we een ommetje over deze zeer grote camping met bijna alleen maar vaste bewoners. We lopen naar een bordes welk uitzicht geeft over een groot meer. Terug bij de camper zitten we nog even buiten, Jan achter de computer en Ellie gaat lezen.

Dag 5 : **Zondag 2 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half elf**
Aankomstplaats : **Forest (Ontario)**
Tijdstip aankomst : **Half zes**
Naam camping : **Woodlake**
Km stand aankomst : **57990 (310 km)**

Vandaag een warme dag met veel bewolking, af en toe even de zon en af en toe wat regendruppels. Rustig aan gedaan en 2 keer koffie genomen alvorens we op pad gaan. Bij de uitgang van de camping spreken wij nog de aardige camping dame. Wij rijden eerst naar Dunnville, hier vandaan blijven wij langs de Grand River rijden. Zien vele mooie huizen en het is zeer landelijk. Later volgen we weg 3 naar St. Thomas en verder naar Eagle. Vandaag rijdt Ellie voor het eerst in deze vakantie en ook zij moet even wennen aan de gedragingen van de camper. Langs de gehele weg liggen regelmatig kleine dorpjes, mooie huizen maar ook krotten, boerderijen, wat bos en veel landbouwgronden. We zien 2 Deers (hertjes). We vinden geen parkeerplaats langs de weg om te stoppen voor de lunch. We slaan ergens af bij Tillsenburg en gaan in het stadje op zoek naar een leuke parkeerplek. We gaan op een voormalig garage terreintje staan aan een drukke straat met aan de overkant een Chinees restaurant. Hier genieten wij van onze lunch en vooral van het uitzicht op de drukke straat. Bij de Chinees aan de overzijde is het behoorlijk druk ondanks het vroege uur. Na de lunch rijden we weer verder op de oorspronkelijke weg. Vanaf Eagle rijden we binnendoor over rustige en vlakke wegen naar Oil City en Oil Spring. Hier zoeken we naar het Olie museum, die wij ook vinden. Het Oil Museum of Canada is een National Historic Site. Hier was het eerste Canadese commerciële olie veld in 1858, de geboorteplaats van de moderne olie-industrie. Op de parkeerplaats staan nog enkele auto's en als we binnen bij het bezoekerscentrum navraag doen blijkt dat het museum en het grote omliggende terrein nog tot 5 uur open is. Wel mogen wij het hele terrein gratis bezoeken, wij doen een gift in de pot. We maken een ommetje over het terrein en kijken in de verschillende kleine gebouwtjes waarin steeds iets is te zien op het gebied van de oliewinning, zoals hoe de smid olie gebruikte, maar ook een postkantoortje. Natuurlijk een olie win-installatie en we zien hoe verschillende installaties werden aangedreven door één machine (met een trek en duw mechanisme). Uitleg over wat er met olie gedaan kan worden (tot kauwgum toe). Het is leuk en vooral leerzaam! In de zomer kan je hier een hele excursie met paard en wagen maken, maar nu loopt het tegen vijven en we gaan op weg naar een camping die Ellie in de boeken heeft opgezocht. Komen onderweg nog langs een andere leuke Nederlands uitziende camping maar die is nog gesloten. Op de camping Woodlake worden we aardig ontvangen door een jonge dame met een NL achtergrond. We boeken voor één nacht en Ellie ziet in de winkel een groot pak De Ruijter vruchtenhagel en koopt deze voor CAD 5,39! Wij mogen zelf uitzoeken waar we willen staan bij het meer. Het zijn geen duidelijk aangegeven plekken maar het is een grasveld met paaltjes waarin de aansluitingen zitten. Als Jan het water wil aansluiten blijkt er geen water te zijn (wij zijn de eerste mobiele bezoekers dit jaar). Ellie loopt naar het grote huis om dit te melden. Man en vrouw zoeken het uit. Bij het uitsteken van de Nederlandse vlag krijgen we een duim van de buurman die in een bungalow op het terrein woont. Hij komt een praatje maken (kan nog aardig Nederlands). Als er weer water is komen de man en vrouw van de camping ook erbij om met elkaar een praatje te maken ook over de tulpen en het bloemcorso (ouders van de campinghouders

komen uit Brabant en Drente). Wij geven de DVD van het Bloemencorso die wij verleden week opgenomen hebben in Haarlem, mee om te bekijken (en te kopiëren). Na het eten lopen we een rondje over de camping en Jan gaat aan het verslag werken. Zoeken foto's uit en zetten die op onze website! In de avond gaat het flink regenen!

Dag 6 : **Maandag 3 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half elf**
Aankomstplaats : **Holland in Mitchigan in de VS**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zeven**
Naam camping : **Dutch Treat**
Km stand aankomst : **58388 (398 km)**

Als we omstreeks kwart voor acht wakker worden (zijn inmiddels alweer gewend aan het nieuwe slaapritme!) is het vochtig maar mooi weer. Buiten ziet alles er erg nat uit door de regen van gisteravond. Jan past nog even wat foto's aan op de website en Ellie gaat foto's van de omgeving maken. Tegen 10 uur komt de eigenaar onze DVD terug brengen en maakt nog een klein praatje. Hij heeft de DVD op de computer gezet voor Mam! Na de koffie (en dumping) vertrekken wij. Jan rijdt voorzichtig door het gras maar blijft slippen op een strook vrij zachte klei en gras. Achteruit rijden lukt ook niet meer! Ellie gaat bij de eigenaar hulp vragen. Hij komt kijken en stelt vast dat de grond veel te nat is en dat hij de trekker zal pakken. Even later wordt de trekker achter de camper gezet en wordt met een ketting vastgezet. Nu wordt de camper langzaam achteruit getrokken, Ellie krijgt aanwijzingen van de man en Jan weer van Ellie. Het lukt om de camper met een bocht achteruit weg te trekken en meteen met een bocht, tussen de bomen door, nog steeds achteruit door te trekken zo dat de camper op de weg staat. De camper laat hele diepe sporen in het gras achter! Wij bedanken de man hartelijk en we kunnen nu wel weg rijden. Via een mooie weg met wederom erg mooie huizen rijden we naar de grensplaats Sarnia. Alhoewel we rekening hebben gehouden met de eis van de Amerikaanse douane om geen vlees, verse groente, kaas, e.d. mee te nemen, bedenken we dat we nog twee kleine worstjes in koelkast hebben liggen. Wij zoeken op een terrein naar een afvalbak om alsnog de worstjes in Canada weg te doen dit om vragen aan de grens te voorkomen. Bij de bordjes naar de US Border komen we onverwacht op een tolgeweg (3 dollar) namelijk de brug over St. Clair River en de enige weg tussen Sarnia (Ontario) in Canada en Port Huron (Michigan) in de VS. Aan de andere zijde van de brug staan we meteen in de file voor de Amerikaanse grens controle, het is nu half twaalf. Hoewel er 8 poorten beschikbaar zijn staat er toch voor elke poort een lange rij auto's. Elke auto wordt apart behandeld en goed en grondig gecontroleerd. Alle deuren worden geopend en zelfs in de kofferbak worden alle klepjes gecontroleerd. Na ruim een half uur wachten zijn wij aan de beurt, maar nu worden alle poortjes gesloten (waarom is ons niet bekend), dit duurt wel 10 minuten. Maar dan gaan de poortjes weer open. Een vriendelijke man bekijkt onze paspoorten, stelt wat vragen en verwijst ons naar de kant. Hier wordt ons aangewezen waar wij moeten staan. Wij moeten uitstappen en de sleutels afgeven, we worden begeleid naar het gebouw waar al een rij wachtende mensen staat. Krijgen wel een kaart mee (voor de teruggave van onze sleutels). Moeten vrij lang wachten, zien veel in en uit lopen maar weinig gebeuren. Jan moet nodig naar WC en mag bij Gods gratie over de ketting stappen, maar wordt wel begeleid naar het toilet! Om één uur zijn we echt aan de beurt. Worden door een aardige officer geholpen. Papieren invullen (groen en wit) en krijgen deze zelfs in het Nederlands! Even een probleem dat wij geen adres kunnen opgeven, maar de officer zoekt via internet een adres van een camping in het plaatsje Holland op (hebben gezegd dat wij daar heen gaan). Nu zijn de formulieren akkoord en kan de camper gecontroleerd worden (wij mogen niet mee). Inmiddels betalen wij de kosten van de formulieren (2 x \$ 6,00) en worden de stempels gezet. Even voor 2 uur, bijna 2,5 uur later rijden wij eindelijk verder. Vrij snel zijn we bij de afslag naar een informatie center. Hier gaan wij eerst wat folders over campings in Mitchigan halen en gaan buiten in de zon onze lunch klaar maken en eten. In de camper overleggen we wat wij nu verder kunnen doen (bijna half drie) en besluiten toch naar het plaatsje Holland te rijden en een camping te laten reserveren door de info-dame. De info-dame belt en geeft de telefoon aan Ellie. Er blijkt op de camping in Holland genoeg plaats te zijn dus kunnen wij zonder reserveren komen. Nu gaan wij even flink doorrijden (op snelweg mag max. 70 mijl (110 km/u) worden gereden). De weg is redelijk goed en de drukte valt ook mee. De snelwegen leiden door vrij veel bosgebied en is soms licht heuvelachtig. Wij stoppen een keer voor drinken en een keer voor een ijsje (uit de automaat!). Al met al zeer weinig oponthoud en wij komen dan ook ca. 4 uur later in Holland aan. Inchecken (nog niet betalen, mag morgen) en de camper op plek vier zetten is dan redelijk snel gebeurd. Ellie gaat pannenkoeken bakken, andere etenswaren hebben wij niet (mocht niet mee over de grens). Na het eten lopen we een rondje over het grote campingterrein. Ellie gaat afwassen en Jan gaat aan verslag werken. Nog wat lezen en we gaan naar bed.

Dag 7 : **Dinsdag 4 mei 2010**
Aankomst/vertrekplaats : **Holland (Mitchigan)**
Naam camping : **Dutch Treat (12 km)**

Slapen al wat beter op het harde matras, maar echt wennen doet het niet. Omdat het toiletgebouw er goed uit ziet gaan wij na het ontbijt (brood mocht wel mee over de grens) beide daar gebruik maken van de douches. Het weer ziet er goed uit, wat fris met wind, maar redelijk veel zon. We rijden naar downtown Holland, we hebben een plattegrond van het stadje bij de balie van de camping gekregen en we rijden dan ook vlot naar een openbare parkeerplaats. Omdat de camper toch wat langer is dan een gemiddelde auto in Amerika (en die zijn al veel groter dan in NL) zoekt Jan een plek uit waar niemand last kan hebben van de camperlengte. Er is nog plaats genoeg en het is rustig. We wandelen door de hoofdstraat en winkelstraat. Anders dan in andere Amerikaanse stadjes ziet het er hier best aantrekkelijk uit, leuke winkels en zeer keurige straten met op vele plaatsen plantenbakken met tulpen. Eén van de redenen om Holland te bezoeken (gezien op internet in NL) is dat er deze week een Tulpenfestival is en dat er allerlei Nederlands getinte activiteiten zijn. De meeste activiteiten staan (helaas) gepland aan het einde van deze week. Op straat zie je vele inwoners in Nederlandse klederdracht (althans in de ogen van de inwoners) en op klompen lopen. Wij wandelen naar het Civic-center, hier moet een Dutch marktplaats zijn met typische Nederlandse producten en activiteiten. In het Civic-center (een grote basketbal hal) staan een aantal marktkramen met o.a. verkoop van vele kaassoorten, glas in lood raampjes, kantwerk, Hinderloops schilderwerk, klompenmaker, allerlei Hollandse souvenirs (waaronder een Sinterklaas beeldje) en snoepwaren als drop, stroopwafels, e.d. Bij de kaaskraam maken we een praatje met een dame die nog Nederlands kan spreken en verstaan en ook bij het Hinderloopse schilderwerk praten wij uitgebreid met een dame, Marijke, maar zij heet nu Marcia (Marijke is te moeilijk voor de Amerikanen). Marijke heeft een moeder die in Nederland is geboren en getogen. Vanuit een kerkgemeenschap zijn er allerlei Hollandse gerechten gemaakt, de menu kaart vermeld in het Nederlands! een kroket (croquet zoals zij schreven), boerenkool met worst, erwtensoep, saucijzenbroodje, kadetje met kaas, banketstaaf, rolmops, gehaktbal, oliebollen, speculaasmolentje, stroopwafels, e.d. Wij nemen een kroket met een bolletje en koffie. Op het toneel komt een Dutch Dance Group optreden, een klompendans dus. Wij willen gebruik maken van een rondrit met een trolleybus en moeten eerst tickets c.q. de bustijd reserveren, volgens aanwijzingen lopen we naar het Centinalpark. Hier bij een hokje op de hoek van het park kopen we de tickets voor 2.30 uur en tot onze verrassing hebben wij een winnend ticket! Moeten nu onze naam en woonplaats (how nice, Real Dutch!) opgeven, we horen nog nader. Aan de overkant staat een eettentje (er staan er tijdens deze feestweek vele in dit stadje) waar wij een enorme oliebol kopen (normaal wordt deze hier met sausjes gevuld) en eten deze op, zittend in het zonnetje. Wij zijn te vroeg voor de rondtoer en wandelen op ons gemak en lekker van alles te bekijken, terug naar de camper. In de camper drinken we wat en gaan we naar het toilet. Ook nemen we onze zelf gemaakte DVD van het bloemencorso en de corsokrant mee en zullen deze, na de tour, aan Marijke geven. We wandelen weer terug naar het Centinalpark en lopen door dit mooie park met tulpen, een fontein en een oorlogshedenkingsmonument met daarnaast twee vlaggenmasten waarin, op halfstok, de Nederlandse en Amerikaanse vlag wapperen. Ook bij het museum aan de overzijde van de straat staan 2 vlagmasten met vlaggen op halfstok. Het doet ons goed dat ook hier aan 4 mei wordt gedacht.

Tot slot gaan we op een bankje zitten wachten tot de trolleybus van half drie voor ons klaar staat. Op dit bankje zit ook bronzen beeld van meisje die voorleest. In de stad zijn verschillende mooie en leuke bronzen beelden geplaatst. Als onze trolleybus 3 eraan komt (tegen kwart over twee) lopen wij naar de bushalte. Bij het instappen kiezen we ervoor om meteen achter de chauffeur te gaan zitten. Ook onze gids, Terry VanDenWater komt binnen. Mede omdat wij vooraan zitten vraagt hij aan ons waar wij vandaan komen (where you come from, dat is een normale vraag in Amerika). Terry vindt het erg leuk dat wij uit Nederland komen en zegt dit gelijk tegen alle mensen in de bus! Wij begrijpen niet alles wat hij zegt en vraagt, maar de hoofdzaken lukt prima. Tegen half drie komt er een man van de organisatie in de bus en zegt dat er in elke bus één winnende ticket is uitgereikt. Het doet hem erg veel plezier dat dit nu precies door een Real Dutchmen is gewonnen en de hele bus klapt voor ons! Wij krijgen een certificaat en een mooie foto/tekening van een tulp in een kartonnen lijstje. Tijdens de 75 minuten durende rondtour betreft Terry ons regelmatig bij de informatie. Woorden op zijn Nederlands zeggen e.d. De tour is erg leuk, langs straten met tulpen (maar alles is "enkel" neergezet), langs huizen van de oorspronkelijke Nederlandse (uit Drente) immigranten in 1848. Zeer vele namen zijn heel duidelijk te herkennen als Nederlands. Ook staan we stil bij een beeld van die eerste immigranten. Dit beeld is door Prinses Margriet enige jaren terug onthuld. Onderweg vertelt Ellie aan Terry over de dodenherdenking op 4 mei (en daarom de vlaggen halfstok) en over 5 mei onze Bevrijdingsdag. Terry verteld dit wat later ook in de bus en ook dan wordt er (uit eerbied) voor ons (en Nederland) geklapt. Al met al een geslaagde excursie. Na afloop lopen we naar het Civic-centre om bij Marijke de DVD en de corso krant af te geven. Zij beloofd ons deze DVD van het bloemencorso binnen de Hollandse gemeenschap te laten zien. Zij blij en vooral de gewone Nederlandse advertenties in de corso krant hebben haar belangstelling! Ellie krijgt, als bedankje, een beschilderd engeltje van Marijke. Wij gaan thee met speculaas en boterkoek halen en gaan dit buiten in de zon nuttigen. Omdat wij nu dringend eten nodig hebben vraagt Ellie aan één van de organisatie mensen de weg naar een supermarkt. Dit wordt goed

aangeduid (blijkt later). Ook informeren wij naar de mogelijkheid om tickets te kopen voor het avondconcert, een concert van verschillende muziekstijlen uitgevoerd door jonge mensen van de vier hoge scholen. De verkoop van de tickets blijkt in de hal te zijn. Ellie besteld de tickets op haar naam en heeft met de dame achter het loket een leuk gesprek en het blijkt geen concertzaal te zijn maar een kerk. Inmiddels is het vijf uur geworden en wij moeten hoog nodig avond eten (en andere levensmiddelen) gaan inkopen. Met de gegeven aanwijzingen komen wij bij een zeer grote supermarkt met veel vers, de firma Meijer. Werkelijk zo groot zodat wij alleen nu het hoogst noodzakelijke kopen (brood en aardbeien en ham) en morgen maar de rest willen halen. Op de camping hebben we krap een uur om te eten. Om zeven uur rijden wij weer van de camping af om naar de Central Wesleyan Church te gaan. Met de stadsplattegrond komen wij daar om even voor half acht aan. Het is werkelijk een enorme kerk met giga parkeerterreinen er om heen. Wij zien vele jonge mensen aan komen in hun auto (met 16 jaar mag je hier rijden) in mooie kleding. Daarnaast ook bussen met bezoekers. Eenmaal in het gebouw is het inderdaad een echte kerk, worden wel netjes naar de gereserveerde bank gebracht. Wij schatten dat er wel meer dan 2000 mensen in de kerk kunnen zitten. Op het zeer grote podium zijn steeds drie plaatsen waar muziek wordt gemaakt door verschillende jongeren, hierdoor is het tempo vrij hoog. Het is erg leuk te zien en te horen wat deze jonge mensen voor muzikale kwaliteiten hebben. In de tweede helft van het concert zijn alle, zeker wel 300 muzikanten (en koren), op het toneel. Wij zijn op het balkon gaan zitten en hebben dan ook een mooi kijk op het toneel. Het is geweldig om dit alles te zien en te horen! In donker terug rijden naar de camping en om 11 uur staan we op onze plek.

Dag 8 : **Woensdag 5 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Tien uur**
Aankomstplaats : **Holland, Michigan**
Tijdstip aankomst : **Zes uur**
Naam camping : **State Park on the Beach**
Km stand aankomst : **58430 (30 km)**

Ondanks dat wij gisteravond laat in bed lagen zijn wij nu toch "vroeg" opgestaan. Vannacht heeft het flink gewaaid, de camper schudde ervan! Buiten spettert er wat regen. Na de ochtenddingen nemen we één keer koffie. Wij hebben nog twee kranten van thuis in de camper liggen die Marijke (en haar moeder) wellicht graag zouden willen lezen en we besluiten deze kranten te gaan brengen en daar onze 2e koffie te gaan drinken voor we verder gaan afzakken in Michigan. Maar allereerst gaan we naar de Supermarkt Meijer om uitgebreid in te gaan kopen en benzine te tanken. Wij lopen in de supermarkt alle rijen af en kopen wat we voor de komende 4 tot 6 dagen nodig hebben. Jan koopt ook schoenen en sloffen. Al met al is het inmiddels twaalf uur. Het heeft ondertussen erg hard en veel geregend zien we aan de plassen op de straat. Maar nu is het droog (en het blijft droog, er komt steeds meer zon). We rijden, na het tanken, via 16^e street naar downtown Holland. Er zijn enkele straten afgesloten zodat wij om moeten rijden om op een openbare parkeerplaats te komen. De hoofdstraat wordt namelijk klaar gemaakt voor de Parade. Het is erg druk bij het parkeren, dus rijden wij nog verder door naar de 1^e street. Hier zetten we de camper op klein parkeerterreintje en we lopen terug richting hoofdstraat om naar het Civic-center te gaan. Bij en in de hoofdstraat is het een drukte van belang. Over de gehele straat verdeeld zijn er groepen (wij schatten 30 groepen van ca. 10 jonge mensen) aan het dansen in Hollandse klederdracht en op klompen. De muziek komt uit de luidsprekers op straat. Wij blijven wat kijken en lopen af en toe weer wat door. Tegen 1 uur zijn we in het Civic-centre en geven de kranten aan een blij Marijke. Maken een praatje en Ellie koopt een beschilderd klompje en een vingerhoedje. We gaan weer een kroket met een bolletje en een krentenbol met kaas (en koffie) kopen en eten deze in de hal op. Jan neemt als toetje een ijsje, een kuipje met verschillende ijs smaken. Jan krijgt wat meer ijs omdat wij echte Nederlanders zijn. Van buiten af horen we trommels, we lopen snel naar buiten en zien, staande tussen de tribunes, de Parade langs komen. Wat een geweldige show! Zeer vele (jeugd) bands in de kleuren van hun school en vele gekleurde wagens met (vooral) kinderen er op. Een uur lang trekt een zeer bonte stoet van zeker wel 2000 personen langs. Het is voor ons onbegrijpelijk dat er zo vele jongens en meisjes (vanaf zo'n 10 jaar) in grote bands meelopen en meespelen! En wat ook zo leuk is, is het enthousiasme van het publiek. Ze juichen en joelen bij elke groep en leuke activiteit. Bij de 4 Veteranen gaan de mensen staan en klappen en houden hun hand op het hart. Het geeft veel vrolijkheid. Het is al dik drie uur als de Parade voorbij is. We lopen langs het kermisterrein met zijn vele eetstalletjes en kopen een Olifantsoor. Dit is een groot plat stuk in de frituur gebakken koek met suiker bestrooid. Het smaakt ons prima. We lopen rustig aan terug naar de camper en nemen hier nog wat te drinken. Zoeken in de boekjes naar een camping verderop langs de kust van het Michigan-Lake en vinden niet echt wat leuk. We gaan maar eerst naar een rode vuurtoren aan de kust bij Holland. Rijden langs de South-shore drive, een prachtige "laan" met grote en mooie huizen. Aan het einde is de weg afgesloten en moeten we omkeren omdat er geen bewaker is om de slagboom te openen. We parkeren de camper langs de kant van de weg en gaan het laatste stuk naar de vuurtoren lopen (20 min. en 20 min. terug) over veel privé terrein en tussen (vakantie) huizen door. De vuurtoren is een leuke, apart, roodkleurig en klein model vuurtoren. We maken foto's en kijken uit over het zeer grote Michigan Lake. Terug lopend naar de camper besluiten we niet verder te rijden maar te overnachten nabij Holland maar nu op een camping aan de kust

van het Michigan Lake en moeten om Holland heen rijden om in het State Park te komen welke aan de noordzijde ligt. Een half uur later rijden we het State Park terrein op en melden wij ons aan. Bij het inschrijven is er wat verwarring bij ons over hetgeen wat wordt bedoeld. Wij willen graag een plaats bij het strand (indien mogelijk). In elk geval kopen wij een dagkaart om op een State park te mogen komen en met een plattegrond rijden wij naar de aangegeven richting. Komen toch op de andere camping "On the beach" aan. We zoeken een plek en zetten hier de camper neer. Jan sluit de camper aan, Ellie gaat koken en Jan loopt terug (2 x 15 min lopen) om definitief te boeken en te betalen. Na het eten lopen we het strand op en gaan de pier op. Het is fris door de wind en de bijna ondergaande zon. We lopen de pier af en via het strand lopend gaan we op een bank bij het strandhuis zitten. Hier wachten we tot de zon onder gaat en nemen we foto's (helaas niet helder door een wolkenband). Ca. 9 uur zijn we terug in de camper en zet Ellie koffie en gaat afwassen, Jan maakt het verslag van twee dagen!

Dag 9 : **Donderdag 6 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over elf**
Aankomstplaats : **El Paso, Illinois**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zes (met één uur meer door nieuwe tijdzone)**
Naam camping : **Hickory Hill Campground**
Km stand aankomst : **58862 (432 km)**

De kachel heeft vannacht een aantal malen gebrand. Kennelijk is het zo dicht bij het water erg fris. Hoewel de zon schijnt is het buiten nog steeds erg fris. Het blijft de hele dag droog en zonnig met windvlagen, in de middag wordt het veel warmer.

Ellie gaat douchen en zet daarna koffie, Jan werkt aan het verslag want we lopen aardig achter. Even over tieners maken we een leuke wandeling over het strand. Het grote meer ziet er nu wel anders uit, het water geeft nu een echte golfslag! Na het dumpen en het drinken van een 2^e beker koffie vertrekken wij net na elf uur. We rijden voor de laatste maal door het stadje Holland heen en gaan verder op de Interstate 196 op naar het zuiden van Michigan. Het zijn geen drukke wegen en je kan dan ook rustig door rijden. Tot net voor de grens met Indiana rijden we op de Interstate wegen, daarna rijden wij vrijwel alleen over tweebaans wegen en door de stadjes heen. Ellie en Jan rijden om en om. Het aantal plekken om te stoppen voor de lunch zijn erg beperkt en we gebruiken de lunch dan ook op een ongebruikt terreintje nabij een ingenieursbureau met uitzicht op de weg en de omgeving. Uiteraard onderweg nog een keer tanken en we stoppen nogmaals ergens anders om ons sapje te drinken. Wij willen op weg 17 in Illinois blijven rijden, maar langs deze weg zijn er zeer weinig campings. Ondanks de wat langere afstand rijden we toch door tot El Paso, mede omdat daar een camping is met een wasserij voorziening. Het laatste stuk van deze route te rijden is wel zwaar te noemen omdat het voor ons al na zes uur was geworden (moesten de klok een uur terug zetten) en omdat het steeds warmer is geworden. Wij hebben inmiddels een flinke afstand afgelegd met de camper. Bijna rijden wij voorbij de ingang van de camping, maar met een snelle en korte draai lukt het net zonder terug te hoeven rijden. Wij worden vriendelijk ontvangen en geholpen en de camping ziet er goed uit. Ook hier zie je veel vaste camper staanplaatsen. De zon schijnt nog lekker en met een beker thee zitten we dan ook in de zon bij te komen. Na het avond eten, het is dan donker geworden, zoeken we de wasruimte op en doen de was in de machine. Jan gaat weer aan het reisverslag werken en Ellie haalt later de was op en ruimt deze weg in de camper.

Dag 10 : **Vrijdag 7 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half elf**
Aankomstplaats : **Amana (Iowa)**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zes**
Naam camping : **Amana Colonies RV Park**
Km stand aankomst : **59240 (378 km)**

Vannacht is het gaan regenen en heeft het geonweerd. Als we op zijn gaat het nog wat regenen. Wij zien een eekhoorn in de regen iets eten maar hij houdt zijn staart boven zijn rug en hoofd! Het blijft de gehele dag bewolkt en er staat een harde en plagerige wind. Helaas kunnen we tijdens de lunch en pauzes niet buiten gaan zitten. De wegen zijn nog steeds redelijk vlak en vrijwel altijd recht zodat wij lekker opschieten. Bij de grens van Illinois naar Iowa gaan we de Mississippi over. Hier is de Mississippi nog niet zo breed als in het zuiden van de VS. Vlak over de brug zien we een info-center. Binnen vragen we naar folders van campings. We worden geholpen door redelijk bejaarde vrijwilligers die aardig langs elkaar heen communiceren. Ook vragen wij naar de Byway (hebben we gelezen) langs de Mississippi. Dit wordt ons afgeraden, het waarom wordt ons niet duidelijk gemaakt. Uiteraard gaan we deze weg toch op. Op zich een erg leuke weg, alleen zien wij niets van de Mississippi. Gelet op de tijd en het weer (dreigend) gaan we wat bredere (snellere) wegen rijden en komen wij in de buurt van Amana Colonies, een verzameling dorpen (met Duitse inslag). De wegbewijzing gaat hier iets wat de mist in. Bij een tankstation gaat Jan tanken en Ellie gaat de weg naar de camping vragen. De camping blijkt vlakbij te zijn, een enorm (leeg) terrein met slechts enkele campers. Wij worden weer aardig geholpen en we krijgen de waarschuwing dat er nachtvorst komt en dat het water

afgesloten moet worden! Door de zeer harde (ruk) winden voelt het nu al koud aan. Als de camper op dat grote terrein staat kunnen we de camper flink voelen schudden. Ellie maakt eten klaar en Jan gaat beginnen met internet te krijgen (goede verbinding!) en de mail te checken. Na het eten zet Jan alle foto's op de laptop en maakt deze klaar voor de website. Ellie maakt het bed in de orde door de groene matjes langs het bed (om de kou van de wanden te verminderen) te zetten en een extra dekbed op het voeteneind te leggen. Aan het eind van de avond stormt het nog steeds flink en staan de meeste foto's op onze website.

Dag 11 : Zaterdag 8 mei 2010
Tijdstip vertrek : Kwart voor elf
Aankomstplaats : Harlan (Iowa)
Tijdstip aankomst : Kwart over vijf
Naam camping : Prairie Rose State Park
KM stand aankomst : 59597 (357 km)

Vannacht een aantal malen wakker geworden door de rukwinden en de kachel die regelmatig aanslaat. Buiten is het koud. Na het ontbijt en het douchen zet Jan de rest van de foto's op de website. Ook zoeken we via internet contact met de kinderen maar het videobellen lukt niet. Als we weg rijden lijkt de wind wat af te nemen, het is wel bewolkt. In de middag klaart het weer meer op en 's avonds is het zonnig maar fris. We rijden zoveel mogelijk via Scenic Byway's die wij op de landkaarten kunnen vinden. De wegen zijn licht heuvelachtig en de omgeving ziet er mooi uit. Lunchen doen we dit keer weer aan de kant van een weg omdat er geen echte parkeer mogelijkheden zijn. Vlak voor de plaats Des Moines gaan we naar een RV winkel/werkplaats welke wij hebben opgezocht in Woodalls. Wij laten naar de waterheater kijken omdat deze kuren heeft, de heater slaat vooral af bij het naverwarmen. Helaas kunnen de aanwezige mannen ons niet echt helpen, zij zijn verkopers, maar geven wel een advies, om de venturibuis schoon te maken. Maandag gaan we wel een andere reparateur zoeken. Wij vervolgen ons weg eerst een stuk over de snelweg I-80 en gaan dan weer een andere Scenic Byway op.

Deze Scenic Byway's zijn zeer goed om te rijden, mooie uitzichten en natuur, leuke dorpjes en huizen en zeer vaak erg rustig qua verkeer. Terwijl er toch lekker opgeschoten kan worden (veelal 90 km/uur). Tijdens ons sapje, terwijl we op een stukje land bij een kerkje staan, zoeken we naar een camping voor de avond en komen dan op de omgeving van Harlan. Onderweg leest Ellie de Woodalls nog een keer en ziet dat er ook een camping is in een State Park (met camperplaatsen met elektra). Het park vinden we en na een tochtje door het verkeerde deel van het park komen we op het camping deel. We kiezen een plek met uitzicht op het meer. We lopen naar de ingang terug om de zelfregistratie envelop (met geld) weg te brengen. Het is in de zon lekker en gaan aan de zijkant van de camper zitten, uit de wind en in de zon, een half uurtje een boek lezen. Na het avondeten lopen we, in de avondzon, een groot rondje over de camping. Het valt ons op dat hier redelijk veel campers staan. Als het donker is geworden gaan we afwassen, verslag typen en het bed opmaken welke heeft Ellie heeft afgehaald om lakens te verschonen.

Dag 12 : Zondag 9 mei 2010
Tijdstip vertrek : Kwart over tien
Aankomstplaats : Sioux City Noord
 (ligt in drie staten, Nebraska, South Dakota en Iowa)
Tijdstip aankomst : Kwart voor vijf
Naam camping : KOA North Sioux City
Km stand aankomst : 59830 (233 km)

Het is vannacht aan de koude kant geweest, de kachel is weer een aantal malen aan geslagen. Na het ontbijt ons alleen gewassen (geen douche) omdat wij de heater niet vertrouwen en omdat er nog weinig water in de tank zit. We gaan buiten in de zon en uit de wind zitten en drinken koffie. Bespreken wat wij vandaag en morgen gaan doen en welke route wij gaan volgen. Ook proberen wij de venturi buis van de heater "door te prikken". Of dit nu wel of geen resultaat heeft weten we niet. Eerst maar op pad gaan door te vertrekken.

Het eerste deel langs de weg 44 is mooi en verrassend heuvelachtig met mooie uitzichten. Later gaan we de Loess Hills National Byway op naar Sioux City. De zon is vrij snel verdwenen en het blijft de gehele dag bewolkt en 's middags veel wind. We lunchen bij de Preparation Canyon welke is afgesloten als gevolg van schade door een orkaan. Maar wij kunnen wel doorrijden tot een hoog punt zodat we tijdens het eten een weids uitzicht hebben. Wij stoppen nog een keer in Sergeant Bluff op het kerkplein voor ons drankje. Vanaf hier gaan we de snelweg I-29 op naar Sioux City, onderweg even van de weg af om te tanken. In Sioux City rijden we naar het Welcom center. Dit Welcom center is opgenomen in een museum. Bij de balie krijgen wij informatie en wegenkaarten van Nebraska en South Dakota. Wij gaan ook het museum bezoeken. Dit museum is een (Missouri) Riverboat genaamd Sergeant Floyd. Hier zie je hoe een dergelijke boot er van binnen uitziet maar er is ook informatie over het reizen op een rivierboot en ontdekkingreis van Lewis en Clark. Leuk om dit allemaal te zien. We rijden over de I-29 Noord naar de afslag van de KOA camping. 10 minuten later rijden we de camping op. Wij melden ons aan en vragen gelijk om Propeen (LPG). De meter

op de gastank staat namelijk aan de lage kant, er blijkt 5 Gallon LPG in te kunnen. De man die ons helpt kijkt ook naar onze heater. Maar alles werkt nu naar behoren! Wij zetten de camper op zijn plaats en als we thee gedronken hebben gaan we een was in de wasmachines doen. Na het avondeten gaan we de was weer ophalen, een ommetje lopen en het afval wegbrengen. De eigenaar van de camping komt nog vragen naar de heater, maar ook bij hem doet de heater het goed! Als wij het later zelf proberen werkt de heater niet! Wij wachten morgen even af. Ellie doet de afwas en gaat de was opruimen, Jan is weer aan typen.

Dag 13 : **Maandag 10 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart voor elf**
Aankomstplaats : **Ainsworth (Nebraska)**
Tijdstip aankomst : **zes uur**
Naam camping : **Keller Park State Park**
Km stand aankomst : **60182 (352 km)**

Het is somber weer en een beetje motregenachtig. Bij het aanzetten werkt de waterheater uitstekend, ook bij het naverwarmen! Ontbijten en dan gaat Jan douchen, daarna zet Ellie koffie en Jan gaat via internet contact zoeken met de kinderen. Na sms berichtjes met de kinderen hebben we contact, even heen en weer praten en na elkaar zwaaien. Na de 2^e koffie gaan we op pad, eerst geeft Ellie nog twee Nederlandstalige leesboekjes af bij de receptie die naar de Hollandse gemeenschap gaan. We rijden naar de super-Walmart die wij op de stadsplattegrond hebben gevonden. Wij waren eerst bij Sam's club maar daar kunnen wij niet kopen. Verschillende inkopen gedaan en omdat het inmiddels half een is geworden gaan we hier in de camper meteen lunchen en kijken naar al die mensen die hier aan en af rijden. Net na één uur gaan we verder op weg, nu naar weg 20 die Nebraska in gaat. Het regent en het blijft de hele middag regenen, soms harde windvlagen. De weg zelf is op veel plaatsen slecht om te rijden door gaten en geulen in de weg. Ondanks de regen kunnen we wel zien dat het landschap veel vlakker is geworden en dat er veel meer landbouw is, vooral maïs. De afstanden tussen de dorpjes zijn veel langer en is de weg kaarsrecht. Aan het eind van de middag gaan we tanken en rijden we weg 20 af en gaan over op weg 183 naar het Keller State Park. Hier zijn camperplaatsen met elektra (langs de weg 20 zijn nauwelijks/geen campings). In het park staat maar één camper. Wij plaatsen onze camper op plek 15 en schrijven ons in, met een zelfregistratie envelop. Het is inmiddels wat droger geworden. Na het avondeten lopen we een rondje door het park. Het park ziet er verzorgd uit en er zijn speciale visvijvers. Weer terug bij de camper begint het hard te regenen. We gaan lezen, afwassen, verslag schrijven en dergelijke.

Dag 14 : **Dinsdag 11 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart voor elf**
Aankomstplaats : **Interior (South Dakota)**
Tijdstip aankomst : **Vijf uur**
Naam camping : **KOA Badlands/White River**
Km stand aankomst : **60490 (308 km)**

Het was vannacht erg donker en nog stiller. Ellie hoorde elk geluidje en maakte zich wat ongerust, Jan sliep juist erg goed. De kachel is vaak aangeslagen en voor zo ver we weten heeft niet meer geregend. Het is nu zwaar bewolkt en dat blijft zo de gehele dag, er valt een enkel buitje regen. Wel is het koud te noemen, namelijk 5 tot 10 graden. We gaan op ons gemak ontbijten, douchen (de heater doet het nog steeds!), aankleden en koffie drinken en een boek lezen. Wij vervolgen nu onze weg langs weg 183, een weg met veel natuurschoon, heuvelachtig en meer bebost. Later rijden we op de weg 44 tot aan de plaats Interior. Eigenlijk zijn al deze wegen bijzondere wegen, erg rustig, mooie uitzichten en af toe zie je de hertjes staan. Vaak zien we fazanten of iets dergelijks en zelfs kalkoenen. Bij het laatste deel van de deze route kom je al duidelijk bij de Badlands. De bijzondere vorm en kleuren van de heuvels herken je meteen. Bij Interior (een gehucht van enkele huizen) kijken we uit naar campings. Woodalls geeft beschrijvingen die wij hier niet herkennen. De camping in het National Park heeft geen voorzieningen en voorzieningen (elektra) willen wij wel omdat het vannacht wellicht tegen de nul graden gaat worden. We keren terug naar de KOA camping die we onderweg al waren gepasseerd. We schrijven ons in en krijgen een plaats toegewezen. Jan sluit de camper aan en Ellie maakt thee. Het is droog en gaan we een stukje wandelen (wel met handschoenen aan) naar de White River die langs de camping loopt en verder een stukje een weide gebied in om beter naar de bijzondere heuvels te kijken. Alles is wel nat en modderig te noemen. We moeten de modder van de schoenen halen. Weer terug in de camper maken we het avondeten klaar. Inmiddels zijn er enkele campers bijgekomen. 's Avonds lezen we wat en doen computerwerk.

Dag 15 : **Woensdag 12 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart voor elf**
Aankomstplaats : **Interior**
Tijdstip aankomst : **Zes uur**
Naam camping : **KOA Badlands/White River**
Km stand aankomst : **60612 (122 km)**

Van af het moment dat wij naar bed zijn gegaan tot ver in de ochtend regent het! Ook valt er natte sneeuw. Het is dan ook overal erg nat en er liggen veel plassen. Wij doen rustig aan want wij hebben de klokken vanmorgen een uur terug gezet (zijn nu in Mountaintime). Rijden, na de koffie, eerst naar het Visitor Center van het NP Badlands. Wij kunnen hier geen toegangkaart kopen maar wel een film kijken (doen we) en we bekijken de informatieruimte. We rijden verder over de Cedar Pass naar een Look-out. Hier zetten we de camper zo neer dat we over de Badlands kijken en gaan lunchen en genieten van het uitzicht en de sneeuw op de rood bruin gekleurde toppen van de Badlands. Bij de ingang (voor ons nu een uitgang) kopen we alsnog een jaarkaart voor alle NP parken. We rijden verder naar de iets verderop gelegen historische site van Minuteman Missile. In een laag gebouwtje zien we een film over de atoom-raketten die vanuit dit gebied op Moskou stonden gericht. We krijgen een verwijzing naar de plaats waar nu nog één, van de vele, ondergrondse raket staat opgesteld. Dit is ongeveer 20 mijl rijden over de snelweg richting Wall. Vanaf de snelweg een stuk over een gewone weg en het laatste stuk gaat over, een door de regen veroorzaakt, zeer glibberige weg. In de (lichte) regen maken we foto's van de raket (nadat Ellie de glazen overkapping had schoon gewist). Het is zeer interessant om dit te weten en te zien. Wij rijden meteen door naar het plaatsje Wall. In Wall is een winkel die vroeger koffie met ijswater aanbood en daarmee veel succes had. Langzamerhand is het een plaatsje geworden met winkels met heel veel kits en prularia. Het is in de oorspronkelijke winkel erg "kruip en sluip door" met veel verschillende zaken als souvenirs, asso's, t-shirts, laarzen en meer. Maar ook een restaurant waar we Cherry Pie met ijs eten en met een kop koffie voor 5 dollar cent. We laten het dorp maar voor wat het is en na benzine te hebben getankt gaan we weg 240 op naar het Badland National Park. Helaas is een groot deel van de weg in het park in onderhoud en is deze weg erg (door de regen) modderig en slecht te berijden. De omgeving is erg mooi en leuk. Er ligt nog wat sneeuw op de sommige delen. We zien de Bighorn Sheeps en de Prairie Dogs. Ellie spreekt met een Duitse meneer die, met zijn vrouw, een jaar door de VS en Canada trekt met zijn eigen camper. We rijden terug naar de KAO camping bij de White River. Nu is er een ander echtpaar aan de kassa, zij vroegen of wij naar de Badlands waren geweest, wij vragen of wij de camper een beetje schoon mogen maken omdat de camper er vreselijk uit ziet (dit mag normaal nooit)! Het is wel verrassend dat de overnachting nu opeens 5 dollar goedkoper is dan gisteren. We kiezen nu een andere plek, meer in het midden. Ellie gaat eten klaar maken en Jan gaat wat modder van de camper af spoelen met de wisser, vooral bij de deuren en de onderste rand. In de avond doen we de normale zaken als eten, afwassen, foto's, website en lezen.

Dag 16 : **Donderdag 13 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over tien**
Aankomstplaats : **Rapid City (South Dakota)**
Tijdstip aankomst : **Kwart over zes**
Naam camping : **Happy Holiday**
Km stand aankomst : **60792 (180 km)**

Bij het wakker worden is het somber weer. In de ochtend valt er nog een drupje regen en is het koud en winderig. Laat in de middag breekt de zon door en wordt de lucht blauw en neemt de wind sterk af. We vertrekken na een beker koffie, rijden via de Cedar Pass naar het begin van de weg in het park om vanaf hier de gehele weg van het Badland National Park te kunnen rijden. We lopen alle boardwalk wandelingen welke op de kaart zijn aangegeven. Bij de Doortrail maakt Ellie een tweede beker koffie en bij Cliff Shelf Nature Trail gebruiken we eerst de lunch voor wij gaan wandelen. Langs de weg zijn steeds overlook mogelijkheden aangegeven waar wij dan ook stoppen en van het uitzicht genieten van de vreemd gevormde bergen. We zien vandaag hertjes, konijnen en prairie dogs. Bij de Saddle Pass willen wij ook wandelen maar hier komen wij niet ver omdat de grond nog veel te nat is en klei aan je schoenen blijft hangen en je dus gaat glijden. Het is en blijft een boeiend natuurschoon, grillige bergen met mooie kleuren en kleurstrepen er op. De verschrikkelijke modderweg van gisteren is nu gelukkig harder geworden zodat er geen nieuwe modder bij komt.

Eenmaal buiten het park rijden wij door tot Wall waar we weer tanken en rijden via de Interstate richting Rapid City. Onderweg stoppen we op een parkeerplaats en maakt Ellie een beker thee en bespreken we naar welke camping we willen gaan. Het is nog een flink stuk rijden naar Rapid City over de I-90, die hier door het prairieland loopt. Vlak voor Rapid City slaan af naar het zuiden en bij de goede zijweg komen wij uiteindelijk op de uitgezochte camping. Het blijkt dat deze camping alleen voor Memberleden is en wij worden verwezen naar een commerciële camping 5 mijl verderop. Hier worden we leuk geholpen en dit tegen een (veel) lagere prijs! Het is al wat laat geworden en gaan eerst wat te eten maken. Na het eten

maken we een wandeling naar de weg en over het grote campingterrein. 's Avonds doen we de gewone activiteiten.

Dag 17 : **Vrijdag 14 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Tien voor half elf**
Aankomstplaats : **Custerpark (South Dakota, Black Hills)**
Tijdstip aankomst : **Tien over zeven**
Naam camping : **Game Lodge**
Km stand aankomst : **60946 (154 km)**

De zon schijnt! En dit blijft zo de gehele dag! Na de koffie, die wij zittend in de zon opdrinken, maken wij ons verder reisvaardig. Om tien uur nemen we nog een tweede koffie en kunnen we weg, maar eerst gaan we propeen tanken. Jan moet de camper even op de weg draaien om aan de goede kant te komen van de pompaansluiting te komen. Ook nu tanken we weer 5 gallon propeen. We rijden op ons gemak via weg 16 en nog wat andere mooie zijwegen naar het National Monument Rushmore. Hier ligt nog steeds wat sneeuw en er is maar 1 van de 3 ingangen open. De toegang is gratis maar wij moeten wel \$ 10,- betalen om te parkeren (blijft wel een jaar geldig voor alleen deze camper!). De wegen en terrassen bij Mount Rushmore zijn mooi en zeer strak aangelegd. Via een soort open galerij met aan beide zijden de kleurige vlaggen van de 50 staten komen we op een plein vanwaar je onbelemmerd zicht hebt op de 4 presidentkoppen boven in de bergen. Uiteraard maken we foto's en laten een foto van ons beide maken. De trail die om het terrein loopt is afgesloten dus rest ons alleen alles nog eens goed te bekijken alvorens we terug lopen naar de camper. Het is nu half twaalf en we rijden naar de ingang van het Custerpark, maar wel via een zeer fraaie bochtige omweg omdat in de kortste weg naar het park een drietal tunnels zijn waar wij met onze camper misschien wel of net niet door kunnen. Bij het Custerpark betalen we toegang (blijft een week geldig). Even later gaan we bij een meer lunchen, nu lekker buiten in de zon. Verderop halen helikopters geregeld water uit het meer (voor wat??). Via een mooie, zeer slingerde, erg stijgende en dalende weg rijden we eerst aan de westkant van het park naar het zuiden en dan verder door naar het Wind Cave NP. Onderweg zien wij al vele deers, bisons en prairie dogs. Landschappelijk een erg mooie weg en leuk dat er zoveel dieren te zien zijn. Vanaf het visitorcenter in het Wind Cave NP rijden we de zelfde weg terug en stoppen bij de trail naar de brandtoren. Bij het parkeerterrein en langs de weg naar boven zijn veel prairie dogs die elkaar waarschuwen dat wij er aan komen en dan snel onder de grond verdwijnen. We maken een mooie wandeling (met 300 ft klimmen) door het bos met een waarschuwing voor bisons, ratelslangen en insecten. Eenmaal boven bij de brandtoren is het uitzicht erg weids en ontzettend ver. Boven nemen we een knabbel en water. Een uur later zijn we terug bij de camper. Nu rijden we weer het Custerpark in en gaan dan de Wild Life route rijden. We komen onderweg weer bisons en deers tegen. Even over zessen stoppen we bij een parkeerplaats en gaan we soep en brood eten. Zoeken uit naar welke camping wij in het park willen gaan. Nu dat wordt Game Lodge (de dichtst bij zijnde). Nog net in de zon rijdt Ellie de camper achteruit de kampplaats in. Ook hier moet je je zelf registreren en betalen via een zakje in een buis. We lopen een rondje over camping en bekijken de vele gasten, inmiddels wordt het donker. Rest van avond koffie drinken, lezen, verslag en foto's.

Dag 18 : **Zaterdag 15 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over tien**
Aankomstplaats : **Devils Tower (Wyoming)**
Tijdstip aankomst : **Vijf uur**
Naam camping : **KAO Devilstower**
Km stand aankomst : **61166 (220 km)**

Wij staan op met regen en het blijft de gehele ochtend regenen. Wij doen de normale ochtend dingen en gaan na de koffie op pad. Wij rijden nu het Custerpark uit en rijden over de weg 79 naar Rapid City. Het eerste deel van deze weg is een landschappelijk mooie weg, het laatste stuk gaat over de Hwy door een prairie landschap. In Rapid City gaan we boodschappen halen bij de Walmart (met supermarkt). We kopen weer voor een aantal dagen in. Als we buiten de Walmart komen is het praktisch droog geworden en het blijft droog en aan het eind van middag is er zelfs blauwe lucht. Het is laat geworden dus eten we hier ons net gehaalde verse brood. Nog even tanken en lopen Sears in bij een Mall (kopen niets). Tegen half drie verlaten we Rapid City en rijden we richting Devils Tower. Eerst een stuk over de I-90 rijden en dan binnendoor over de gewone wegen 34 en 24. Mooie en zeer stille, bochtige wegen, komen veel door kleine dorpjes heen en zien onderweg weer vele Mule Deers op de velden. Bij de Devils Tower staan we voor de ingang van het park en voor de deur van een KOA camping. We melden ons aan bij de camping en gaan op plaats 30 staan. Vanaf onze plek hebben we een prachtig uitzicht op de Devils Tower die schitterend in de avondzon ligt! Ellie zet thee en Jan sluit de camper aan. We maken een wandeling naar de ingang van het park en vragen een folder om ons voor morgen te kunnen voorbereiden. Steken de weg over naar een grote winkel en kopen kaarten en wat souvenirs. Na het avondeten maken we nog een wandeling over het grote terrein. Verder in de avond de gewone dingen.

Dag 19 : **Zondag 16 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **10 uur**
Aankomstplaats : **Devils Tower**
Tijdstip aankomst : **Half vier**
Naam camping : **KOA Devilstower**
Km stand aankomst : **61176 (10 km)**

Vandaag hebben we volop de zon. In de ochtend nog wat fris maar het wordt snel warmer. Na de normale ochtend dingen drinken we buiten in de zon onze koffie. De ingang van park ligt naast de camping dus na de koffie rijden we zo het National Monument Devils Tower binnen. Bij het visitorcenter zetten we de camper in de daarvoor bestemde parkeerstrook. Vol verbazing en ontzag kijken we naar deze geweldige berg kolos van bijna 300 meter hoogte, ontstaan door gestolde Magna. We trekken onze bergschoenen aan en lopen naar het begin van de wandelpaden. Er zijn twee wandelingen, één om de voet van de kolos en één meer door de omgeving rond de kolos. De eerste is het kortst en is geheel geasfalteerd. Wij gaan deze nu het eerst lopen. Het is toch af en toe een flinke klim maar erg leuk. Ook is het leuk om allerlei feiten te lezen die op de regelmatig geplaatste informatie bordes is te vinden. Zo ook over een, bijna 100 jaar geleden, geplaatste en gebruikte houten ladder (deze is ook nu nog te zien door de opgestelde verrekijker). Verder regelmatig gestopt om naar klimmers op de kolos te kijken. De klimmers gaan op verschillende plaatsen omhoog en moeten wel een vergunning hebben. Ondanks dat het rondje maar 2 km is zijn we pas kwart voor twaalf bij de camper terug en zet Ellie onze tweede koffie. Even lekker in de zon zitten en Jan maakt brood klaar voor de lunch die wij hier buiten nuttigen. Tegen één uur vertrekken we voor de grote ronde (4,5 km). Het is een smal, slingerend pad door de bossen en velden en later ook over de rode aarde/rotsen. Onderweg hebben we regelmatig mooie uitzichten over deze bijzondere streek en kunnen we goed onze camping zien liggen. Dat er veel wild zit kunnen we zien aan de sporen op de grond. Onderweg een jongen en meisje gesproken die een foto lieten zien die zij net genomen hadden van een lange slang. Na een stevige klim zijn we terug bij de camper (3 uur) en nemen we een glaasje drinken in de zon.

Wat ons al een paar dagen opvalt en vandaag ons bewust van worden is dat de loofhout bomen nog bijna geheel kaal zijn. Wij denken dat de winter hier net weg is en dat dit de eerste warmere dagen zijn. We besluiten terug te gaan naar de KOA camping en hier nog een nacht te blijven. Bij de camping is het nu een stuk stiller geworden. We gaan buiten in de zon thee drinken. Verder gaan we lakens, handdoeken ed. in de wasmachine doen. We lopen naar de overzijde van de straat en kopen een ijsje (duur, 10 dollar, maar wel lekker). Buiten kaarten zitten schrijven en een deel van het verslag geschreven. Ellie maakt het eten klaar en dekt buiten de tafel. Na het eten lopen we nog een ommetje en zoeken we foto's uit voor website. Jan maakt voor "iedereen" een vakantiegroet e-mail bericht met foto. Het uploaden van de foto's naar de website doen we morgenochtend. We gaan te laat naar bed.

Dag 20 : **Maandag 17 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over tien**
Aankomstplaats : **Custerpark (South Dakota)**
Tijdstip aankomst : **Zes uur**
Naam camping : **Game Lodge**
Km stand aankomst : **61446 (270 km)**

Met het wakker worden schijnt de zon. De Devils Tower ziet er weer mooi uit in dit zonlicht! Als Jan gedoucht heeft gaat hij de foto's naar de website overzetten. Omdat de verbinding wat zwak is gaat hij op een bank dichtbij het kantoor zitten en heeft hier hij wel een goede verbinding. Al met al duurt het een half uur voor alles is overgezet. Drinken, uiteraard buiten, onze koffie. We lopen naar het postkantoor, welke bij de camping ligt en doen de kaarten op de post. We overwegen om nog een kleine wandeling in het park te maken maar zien daar vanaf. Via mooie wegen (high on the hills) bereiken we weer de Interstate 90. Maar vlak daarvoor parkeren we de camper en zet Ellie koffie, ook gaan we hier even onze ramen van de camper wassen. De I-90 volgen we tot Spearfish en slaan dan af naar de Spearfish Canyon. Volgen deze canyon tot in Deadwood. Het is een mooie weg tussen hoge bergen door. Onderweg gebruiken we onze lunch, er zijn nu wat meer grote wolken gekomen. Als we verder rijden krijgen we wat regen. Eenmaal in Deadwood aangekomen volgen we de bordjes voor RV parking. We parkeren de camper naast een andere camper en nemen, voor we gaan wandelen in het stadje, wat te drinken. Nu begint het te regenen met onweer en wat later gaat het hagelen en niet een klein beetje maar erg hard en heel veel! Op de straten staat zeker 2 cm water, lopen gaat dus niet meer. We wachten tot de bui over is, ondertussen gaat Ellie alvast de aardappelen schillen. In plaats van te wandelen, rijden we nu wel door het stadje en met name door de hoofdstraat om er toch een indruk van te krijgen (veel nieuw in oude stijl). We rijden naar de weg 385 en volgen deze tot in Custer. Rijden door bossen en velden en kleine plaatsjes en zien vele campings en andere recreatie mogelijkheden. Het is onderweg grotendeels droog gebleven. In Custer stoppen we even, hier is volop zon! We maken een kleine wandeling en kopen een ijsje, nou ja, een geweldige beker met ijs. Gaan op de bank bij de winkel zitten, in de zon, ons ijs eten. Kijken meteen naar al het verkeer, veel

motorrijders die met optrekken erg veel lawaai maken. We rijden het Custerpark in en doordat de eerste twee campings in het Custerpark nog gesloten zijn komen we weer op de camping waar wij ook enkele dagen geleden waren. We schrijven ons in en kijken naar de Bisons die toevallig net bij de camping aan het grazen zijn. Ook komt er een koppel Bighoorn Sheeps langs. We nemen thee en Ellie gaat koken. Eten doen we buiten op de bank met een Bison op nog geen 50 meter afstand (en met een hek van de camping er tussenin, nu zijn de mensen achter een hek). Na het eten drinken we koffie en we wandelen naar de lodge en een rondje over de camping. Verder afwassen en het verslag en foto's.

Dag 21 : **Dinsdag 18 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Tien uur**
Aankomstplaats : **Lingle (bij het Fort Laramie in Wyoming)**
Tijdstip aankomst : **Zes uur**
Naam camping : **Pony Soldier RV Park**
Km stand aankomst : **61775 (329 km)**

Het is redelijk mooi weer. Op de camping staan nu 2 Bighorn schapen te grazen. Voor vertrek gaan we dumpen en proberen we water te krijgen bij de lodge (aansluiting lukt niet). Gaan via de Wild Life Loop in het Custerpark naar het zuiden. Zien weer vele dieren die wij eerder zagen, maar nu ook de wilde ezels. Deze ezels zijn de nakomelingen van de ezels van goudzoekers uit 19e eeuw. Toen de goudzoekers weg trokken lieten zij de ezels vrij in de heuvels. De ezels zijn wel mensen en auto's gewend maar mogen niet gevoerd worden. Toch komen zij bedelen. Eén van de ezels komt zijn rug schurken aan onze buitenspiegel. Jan jaagt hem weg. Rijden verder door het Wind Cave NP en gaan dan weg 18 op naar Hot Springs en verder door naar Wyoming. Het landschap wordt nu echt prairie-achtig. Enorme weidse landschappen en nauwelijks bebouwing over de 100 mijl die wij rijden. Het weer verandert ook, er zijn vele donkere wolken maar het blijft droog. Onderweg wachten wij een tijd bij wegwerkzaamheden. Bij Lingle slaan we af naar Fort Laramie, welk wij kort daarna bereiken. Het is inmiddels kwart over vier en we lopen naar het visitorcentrum. We krijgen folders en we kunnen in het centrum rond kijken tot half vijf (sluiting). Alle andere gebouwen en het terrein blijft open tot zonsondergang. Wij maken een rondgang over het terrein en bekijken de gebouwen. We bekijken huiskamers, keukens, slaapkamers, een ziekenzaal en een slaapzaal voor de militairen. In de slaapzaal voor de militairen hangen de uniformen en de complete uitrusting zelfs met de laarzen onder het bed. De geweren staan keurig schietklaar. Het is mooi en leuk te zien hoe het in de 19^e eeuw toeging. Ook krijg je respect voor die ruim 200.000 mensen die met hun huifkarren richting het westen (Oregon) gingen en Fort Laramie aan deden. We rijden een stukje langs de weg terug naar een camping, een voormalige KOA camping, die wij op de heenreis hadden gezien. Boeken voor een nacht en sluiten de camper aan. Ellie gaat koken en buiten waait het behoorlijk, in de verte is er onweer. In de loop van de avond komt de regen en het onweer bij ons over. Door de goede internetverbinding zetten we van twee dagen de foto's op de website. Ook hier rijdt aan de overkant van de weg regelmatig een trein met luid getoeterd over een spoorwegovergang.

Dag 22 : **Woensdag 19 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Tien uur**
Aankomstplaats : **Kimball**
Tijdstip aankomst : **Half zes**
Naam camping : **Kimball RV Park**
Km stand aankomst : **61951 (176 km)**

Het regent helaas een groot deel van de ochtend. Op ons gemak alle ochtend dingen gedaan en een mail (+SMS) gezonden naar een vriend over dat wij morgen naar een museum willen waar ook iets over Glenn Miller is. Het lukt ook om een video gesprek te hebben met de kinderen. In de lichte regen vertrekken we richting Scottsbluff maar het wordt droger en het blijft de rest van de dag droog! In Scottsbluff (de stad) halen we enkele boodschappen bij een super Walmart. We rijden daarna naar het National Monument Scotts Bluff. Dit zijn vrij hoge "bergen" in een vlak landschap. Hier bij Scotts Bluff liep, in ca. 1850, ook de Oregon trail waar langs vele huifkarren naar het westen trokken. Als we de camper hebben geparkeerd lopen we naar het visitorcentrum. Worden vriendelijk te woord gestaan, we kunnen gratis met een shuttle busje naar de top worden gebracht (onze camper is te groot). We spreken af om dit om half een te gaan doen. Terug in de camper drinken we koffie en eten onze lunch, trekken de bergschoenen aan want wij willen wel naar beneden gaan lopen. Na even, om half een, te hebben gewacht worden we inderdaad door een aardige parkwachter in een auto weg gebracht naar de top van de berg. Het is een smalle autoweg met 2 tunnels en scherpe bochten. Na de parkwachter te hebben bedankt lopen we op het plateau eerst naar de zuidtop om daar van het uitzicht te genieten, er is nu zelfs af en toe wat zon! Hier vandaan is een andere belangrijke landmark van de Oregon trail te zien namelijk de Chimney Rock zo'n 20 mijl oostelijk. We lopen dan naar de noordtop, hier zijn wat meer uitzichtpunten, maar alle kijken over de enorme vlakte en de stad onder ons. Overall staan wilde plantjes in bloei, een mooi gezicht. We lopen het verharde (geasfalteerd) wandelpad terug. Een bijzonder leuk slingerend pad (2,5 km) vlak langs afgronden, bergwanden en met mooie

uitzichten. Ook gaat het pad met een klein tunneltje door de berg heen. We nemen foto's en onderweg drinken we water en eten we een reepje. Het is een stuk warmer geworden dus gaan de trui en het vest uit. Terug bij de camper zet Ellie thee en gaan we lekker buiten in de stoeltjes zitten en eten ons, uit de Walmart mee gebrachte, kersentaartje op. Ook kijken we hier vandaan terug naar het pad wat wij hebben gelopen. We gaan nog even naar het museum en nemen foto's bij de huifkarren die buiten staan. Al met al zijn we hier een aantal aangename uren geweest. We rijden nu richting Kimball, na eerst benzine te hebben getankt. Dit is een vrij rechte weg, in de verte zien wij zeer donkere wolken die we vlakbij Kimball bereiken. Het gaat dan ook regenen. In eerste instantie kunnen we de uitgezochte camping in Kimball niet vinden en rijden door richting Fort Morgan. Bij een kruising kijkt Jan nogmaals de kaarten goed en ziet dat we op de verkeerde weg naar de camping hebben gezocht. Ellie draait de camper en we rijden naar een andere kant van Kimball en vinden zo wel de goede camping, ook een voormalige KOA camping. We krijgen plaats 11 en Jan sluit camper aan. De regen wordt nu snel minder en het wordt droog, wel met donkere wolken. Na het eten maken we een kleine wandeling naar een JA knikker die naast de camping staat, maar we gaan vanwege de modder toch terug. In de camper bespreken we de verdere reisroute (verwachten nu nog 2800 km te gaan rijden).

Dag 23 : **Donderdag 20 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half tien**
Aankomstplaats : **Estes Park (Colorado)**
Tijdstip aankomst : **Acht uur**
Naam camping : **KOA**
Km stand aankomst : **62270 (319 km)**

Een dag van grote verschillen! Met het wakker worden is het buiten grijs en is er motregen, in de avond is het warm en is er volop zonneschijn! 's Morgens zijn we op een vlakte, in de avond zijn we in de bergen op 2250 meter! In de ochtend snuiven we cultuur op, in de namiddag zien we volop de natuur! Om vanuit Kimball naar Fort Morgan te komen, rijden we door eindeloos lijkende prairie landschappen, het is wel heuvelachtig maar met uiterst rechte wegen. Onderweg vinden wij geen parkeerplaats om koffie te drinken, we stoppen op een klein stukje asfalt aan de kant van de weg. Bij Fort Morgan ziet het er zeer landelijk uit, net als in menige film. De straten zijn erg schoon en het ziet er zeer opgeruimd uit. Wij zoeken naar een parkeer plaats voor de camper, in de hoofdstraat is er geen mogelijkheid omdat de auto schijn tegen de stoep aan staan. We rijden een zijstraat in en hier kunnen we wel blijven staan. Nu nog het museum zoeken, we zien vlakbij een auto met het stadslogo erop met daarin een meneer en wij vragen hem de weg naar het museum. Het museum blijkt op de bovenverdieping van de bibliotheek te zijn en hij wijst ons de weg. Bij de bibliotheek worden we vriendelijk ontvangen en we kunnen gratis (mag wel een donatie doen) het museum in. Het is een leuk klein museum, met allerlei onderwerpen uit de omgeving van Fort Morgan. Uiteraard over de geschiedenis van het fort, maar ook over de Indianen die hier woonden, over de suikerfabriek, over oude gebruiksartikelen in het huishouden, over de telefoon en de radio en over beroemde inwoners van de stad. Zo ook over Glenn Miller, die hier naar de High School ging. In een hoek hangen posters van films waarin Glenn zelf mee speelde, enkele gouden platen en foto's. Allemaal erg leuk om te zien. In hal is een kleine shop waar wij drie CD's kopen, de foto's van Glenn Miller krijgen wij erbij cadeau. Op ons gemak lopen we door dit plattelands stadje terug naar de camper. Het is inmiddels half een geworden en we gaan maar meteen in de camper een broodje eten. Het weer is al veel beter geworden! Nog even tanken (goedkoop \$ 2,60 / gallon) en dan op weg naar het Rocky Mountain NP. We rijden geheel over weg 34. Tot Greeley rijden we door landelijk gebied, dan rijden we dwars door de stad Greeley heen en direct daarna door Loveland. In Loveland stoppen we bij het visitorcenter voor informatie en om wat te drinken. Er is niet veel info maar wel een betere kaart van Colorado. Het laatste stuk van de route voor vandaag naar Estes Park en Rocky Mountain NP voert door een vrij nauwe kloof met veel bochten en hoge bergen vlak naast je. Estes Park blijkt een complete vakantiestad te zijn. We rijden door dit stadje door tot het Fall River Visitor Center van het Rocky Mountain NP. Hier krijgen we een kaart van het park en uitleg welke wegen door de sneeuw nog afgesloten zijn, dit blijkt alleen de doorgaande weg door het park te zijn, maar die loopt dan ook door tot op 3700 meter hoogte. We vragen naar wandel mogelijkheden. Wij besluiten naar Endovalley te gaan, een picknick plaats en daar vandaan naar de Chasm Falls te lopen. Als we net het park in zijn gereden zien we een grote groep rendieren op een weide staan en die gaan uiteraard op de foto. We parkeren de camper op de picknickplaats en drinken eerst soep (die Ellie heeft klaar gemaakt) zittend in de zon. Bergschoenen aan en we wandelen op een afgesloten stuk weg naar de watervallen. Die blijken verder weg te liggen dan gedacht, Jan wil wel terugkeren maar Ellie wil nog even verder gaan tot bij de watervallen. De watervallen liggen wat verscholen, we klimmen langs de rivier omhoog tot we weer bij de weg zijn. Via de weg lopen we weer terug. Wij zien onderweg een soort murmeldier, die blijft stil zitten als we dichterbij komen om foto's te nemen. De wandeling heeft langer geduurd dan verwacht en we zijn dan ook pas over half zeven terug bij de camper die inmiddels in de schaduw staat. We rijden terug naar de open vlakte om daar te eten, we nemen een sneetje brood in de laatste zonstralen. Half acht hebben we ons brood op en gaat de zon achter de berg en wordt het snel fris. We rijden het NP uit en gaan naar de KOA

camping die wij eerder onderweg in Estes Park hebben gezien. Bij de camping maken we gebruik van de nacht registratie en kiezen voor plek 19 met uitzicht naar de bergen. De camper aansluiten en gaan dan betalen (via envelop). Verder in de avond wat typewerk en zitten lezen.

Dag 24 : **Vrijdag 21 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half tien**
Aankomstplaats : **Estes Park**
Tijdstip aankomst : **Zeven uur**
Naam camping : **Elk Meadow Lodge & RV Resort**
Km stand aankomst : **62322 (52 km)**

We maken ons op ons gemak klaar voor een dag in het Rocky Mountain NP. We rijden naar de Beaver Meadows ingang en slaan gelijk af op de Bear Lake Road. Deze weg rijden we tot het einde en parkeren op een grote parkeerplaats en zijn dan meteen op bijna 3000 meter hoogte! De zon schijnt lekker, af en toe een wolk (blijft zo de gehele dag). We zetten de stoeltjes uit en gaan op de parkeerplaats koffie drinken met een koekje erbij. Meteen komt er een vrij witte vogel mee kijken en bedelen (krijgt niets van ons). We maken broodjes klaar en trekken de bergschoenen aan en lopen naar de trail welke naar Nymph Lake leidt. Op de trail ligt al meteen sneeuw. Hier in het bos ligt overal wel tenminste nog 40 cm sneeuw. We lopen toch naar het Nymph Lake lopen en dat is door en over de sneeuw aardig zwaar en af en toe glad. Het "pad" stijgt ook nog. Uiteraard is het Nymph Lake nog geheel bevroren. Rond het kleine meer zijn ook andere groepjes mensen aan het wandelen of van de natuur genieten. Bij het Nymph Lake gaan we op een schone (sneeuwvrije) steen zitten en eten ons broodje en we genieten van het uitzicht naar alle omringende bergen! Alhoewel wij volgens plan door willen lopen naar het Dream Lake zien we hier wel van af, de hoogte van ruim 3000 meter en de sneeuw maken het te zwaar voor ons. We gaan terug en weer door de sneeuw, naar beneden lopen is ook meer glijden! Vlak bij de parkeerplaats slaan we af naar het Bear Lake. Dit is een veel groter meer, ook nog bevroren. In de zomermaanden kan je via een pad om het gehele meer heen lopen. Wij zien nu aan de overkant ook mensen in de sneeuw lopen. We gaan dan ook een rondje om het meer proberen te lopen door de sneeuw. Op een aantal plaatsen ligt er veel sneeuw op het pad en moeten we zelf een weg door de sneeuw zoeken en zakken we soms diep weg in die sneeuw. Het laatste stuk om het meer moeten we zelfs over het bevroren meer lopen. Terug bij het uitgangspunt blijven we even zitten om bij te komen en wat te eten en te drinken. Inmiddels kunnen we naar de mensen kijken. Er komen steeds weer groepjes mensen naar het meer en de bergen kijken. Soms zijn zij goed geschoeid en soms lopen zij op teenslippers, soms met een enkel T-shirt aan en soms met een goed jack, er zijn dikke en dunne mensen, maar ook "buitenlanders". We gaan terug naar de camper en rijden naar een wat lager gelegen parkeerplaats om naar de Alberta Falls te kunnen wandelen. Hier lopen we wel een stuk op de trail naar de Alberts Falls maar ook hier ligt nog veel sneeuw en is het pad vrij steil. We gaan terug, we zijn ook redelijk vermoeid geraakt door ijle lucht?. We rijden nog verder naar beneden en stoppen op Hollowell park, een picknick plaats. Hier gaan we in de zon zitten thee drinken en een boek lezen. Later als we weer een beetje uitgerust zijn gaat Ellie hier pannenkoeken bakken die we buiten aan de picknick tafel opeten. Het is inmiddels half zeven geworden, het wordt fris en we gaan dan snel inpakken om naar een camping te rijden. We kiezen om de grote camping te nemen die direct naast de ingang van het park ligt. Net op tijd (tot 7 uur open, anders weer nachtregistratie) kunnen we inchecken. Camper in parkeren en aansluiten is zo gebeurd. Jan gaat foto's op internet zetten en maakt een tweede album. Ellie gaat afwassen en opruimen. In het donker zien we hertjes lopen achter onze camper. We gaan nu echt op tijd naar bed.

Dag 25 : **Zaterdag 22 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half elf**
Aankomstplaats : **Riverside (Wyoming)**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zes**
Naam camping : **Lazy Acres Campground**
Km stand aankomst : **62657 (335 km)**

Vanmorgen hebben we video contact met de kinderen. De verbinding is helaas niet snel en het geluid verbrokkelt. Het weer is stralend blauw en de bergen met sneeuw zijn vanuit de camper mooi te zien. Ook zien we waarom er zoveel gaten in het terrein zitten, er lopen / wonen hier ook Prairie hondjes. Bij het vertrek gaan we eerst propeen tanken. Al met al duurt dit wel wat lang, maar het is het wachten wel waard want nu zijn we weer beter op eventuele koude nachten voorbereid. We rijden via weg 36 naar weg 34 om naar Loveland te gaan. Net buiten Estes Park worden wij (en alle anderen) tegen gehouden want de weg 34 is afgezet. De man vertelt ons dat er een bergafstorting is geweest en dat er veel steen op de weg ligt en dus de weg wel de hele dag afgesloten blijft. Wij moeten omrijden over weg 36. Dat gaan we doen. Deze weg is ook mooi, wel met meer bebouwing. Het tegemoet komend verkeer is duidelijk drukker door de afsluiting van de weg dan op de heereis, en het is zaterdag en mooi weer dus waarschijnlijk gaan veel mensen vanuit de nabijgelegen grotere steden even de bergen in. Onderweg bij een tankstation goedkoop, \$ 2,64 per gallon, getankt. Eenmaal bij de kruising met de weg 287 gaan we links af. Op de hoek is een

Walmart en gaan daar boodschappen doen. Op het parkeerterrein is het druk en warm (schatting 25 gr), we zetten de camper zo neer dat wij straks naast de camper in de zon kunnen zitten om te lunchen. We doen weer voor enkele dagen boodschappen. Het blijft ons toch steeds weer verrassen hoe mensen gaan winkelen, soms lijkt het of zij nog in hun ondergoed lopen. In elk geval gaan wij in de lekkere warme zon zitten om ons broodje te eten, dit geeft altijd veel bekijks! Verder rijden we de gehele 287 (4 baans weg met stoplichten) af naar het noorden en komen door verschillende stadjes. Het valt ons op dat Fort Collins er leuk uit ziet met veel kleinere winkeltjes en terrasjes, die aardig vol zitten. Slaan af naar weg 14, de Cache La Poudre hwy. Hier stoppen we even op een parkeerplaats om wat te drinken. Het begin van deze hwy is wel druk door mensen die gaan raften en kajakken. Mensen lopen met bootjes en parkeren langs de weg. Verderop wordt de weg én beter (beter asfalt) én rustiger (tot stil). De weg gaat steeds meer stijgen en wij komen steeds meer in de sneeuw te rijden (de weg is mooi schoon). Op de Cameron Pass staan we op 10.276 ft (ca 3100 meter!).

Na wat afgedaald te zijn komen we op een hoogvlakte waar wij uitzicht hebben op een aantal bergketens van de Rocky Mountains met flink veel witte toppen. Als we even uitstappen bij een speciaal natuurterrein waait het flink en is het daardoor koud. Wij blijven min of meer op deze hoogvlakte rijden tot we afslaan bij Walden, iets later komen we tussen wat "heuvels" te rijden die "grappig" zijn gevormde en opgebouwd lijken te zijn van losse stenen. In de verte is het donker en we zien dat het aan één kant van dal regent. Wij zien ook een paar keer antilopen op de vlakte staan. De weg is echt golvend en omdat de lucht erg donker is geworden denk je steeds, als je naar boven rijdt, of er wel een einde aan de weg komt en wat je boven zal aantreffen. Bij het plaatsje Riverside sneeuwt het licht (terwijl het hier om deze tijd tussen de 18 en 25 gr behoort te zijn!) en gaan we naar een camping (weten wij uit de Woods All). Worden door een mevrouw spontaan ontvangen en krijgen plek 5. Het sneeuwt nog steeds licht. De camping dame beveelt ons een restaurant aan de overkant aan. We nemen eerst een kop thee en dan lopen we in de sneeuwbuï naar de overkant waar twee gelegenheden blijken te zijn met bar en snacks. Wij kiezen voor de rechter en gaan naar binnen. Het is een groot western café met mensen in cowboy stijl (hoed en laarzen met raderwielletjes) aan de bar. Wij gaan aan een tafeltje zitten en een meisje komt vragen wat wij wensen. Na overleg nemen wij kipsticks met friet en wat groens erbij. Jan een bier en Ellie frisdrank. Wat later krijgen wij een flink bord met één groot blad sla, grote uien en tomaat. Het smaakt prima, we moeten wel met onze handen eten! Buiten wordt het steeds witter behalve de rijweg. Weer terug in de camper nemen we koffie en maken we de foto's voor de website klaar. We gaan weer op tijd naar bed.

Dag 26 : **Zondag 23 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half tien**
Aankomstplaats : **Dubios (Wyoming)**
Tijdstip aankomst : **Vijf uur**
Naam camping : **Rawhide Resort & RV park**
Km stand aankomst : **63095 (438 km)**

Bij het opstaan schijnt de zon, wel is het buiten nog wit. Vannacht is de kachel wel vaak aangesprongen. Bij het opzetten van het theewater bleek de waterstraal erg klein te zijn, waarschijnlijk is de waterslang bevroren. Jan koppelt de slang los en douchen doen we dan op de eigen watertank. Na de koffie gaat Jan dumpen en kunnen we vertrekken. De weg is mooi schoon en in de zon is het warm. Vandaag op ons gemak gereden, steeds om en om ca. 1,5 uur gereden. De hele ochtend is er zon maar blijft het wel fris. Onderweg zien we steeds groepjes met antilopen staan. Op een grote parkeerplaats vlak voor Rawlin gaan we koffie drinken. Wij blijven de hele dag boven de 2000 meter rijden, soms tussen de heuvels en soms op een hoogvlakte. Wij blijven vol bewondering kijken naar de vele mooie vergezichten. Onderweg op de Chief Wahakie Trail gaan we lunchen, Jan maakt brood klaar en Ellie zit in de zon maar het is toch te fris en te winderig dus gaan we binnen eten. We rijden hier door het Wind River Indianen reservaat. Wij zijn nu al een aantal malen door een Indianen reservaat gereden en je kan aan de bebouwing en aan het gebruik van de grond zien dat hier Indianen wonen. Het ziet er minder ordelijk uit, overal staat "afval" en in onze ogen oude spullen. De lucht raakt meer en meer bewolkt en er is weinig zon. De omgeving waar wij doorheen rijden blijft echter grandioos mooi. Zoveel kleuren in de bergen en de enorme weidsheid. Wij hebben onderweg uitgezocht dat er 15 mijl na Dubios een camping is. Eenmaal hier aangekomen zien we dat de camping net open is en nog geen gasten heeft (wel 5 lege campers). Wij checken in en Jan sluit alleen het elektra aan, wel vult Jan de watertank omdat er vannacht weer vorst kan komen zodat de slang niet aan de camper kan blijven. Ellie zet thee en we drinken dit buiten, in een dun zonnetje, op de bank op. Ander kant van de camper staat een frisse en stevige wind. We proberen een wandeling naar de rivier te maken maar dit lukt niet erg en daarbij wordt de wind zeer fris. Ellie gaat koken en Jan gaat binnen de papieren opruimen. De wind laat de camper schudden en wat later gaat het licht sneeuwen. Avondeten en het blijft sneeuwen, wel valt de wind weg. We zien hertjes op het terrein komen. We doen de gordijnen, voor de kou, vroeg dicht. Jan maakt het verslag en Ellie gaat lezen.

Dag 27 : **Maandag 24 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over negen**
Aankomstplaats : **Gardiner (Montana)**
Tijdstip aankomst : **Tien voor acht**
Naam camping : **Rocky Mountain RV**
Km stand aankomst : **63379 (284 km)**

Zeven uur gaat de wekker af en buiten is het nog geheel "mistig". Het is nog wit maar niet op de weg. Na het ontbijt gaat Ellie douchen in de wasruimte van de camping maar komt terug om dat het water daar niet warm is. Wij zetten alsnog onze warmwater heater aan en gaan douchen in de camper. Ook onze Wifi werkt niet goed, jammer, maar we gaan op tijd op weg. Vrijwel direct na vertrek moeten wij de Togwotee Pass (9544 ft) op die tot ruim 2900 meter omhoog gaat. Daarna maken we een lange afdaling naar het dal van het Tetonpark. Bij de ingang van het Teton NP vernemen wij dat er voor het Yellowstone park sneeuwbanden zijn vereist. Maar zo ver zijn we nog niet en dus rijden we door. We rijden naar het visitorcenter en informeren daar nogmaals. Hier wordt gezegd dat over enkele uren de situatie wel verbeterd kan zijn. Jan gaat eerst tanken en we rijden dan terug naar een lodge om daar te parkeren en daarvandaan te gaan wandelen. Maken ons wandelvaardig maar dan gaat het goed regenen. Dus gaan we niet wandelen en we besluiten nu gewoon richting Yellowstone park te gaan rijden. Bij een outlook over het grote meer gebruiken we onze lunch. Als we klaar zijn zien we vanuit het Yellowstone park een Canadream camper komen. Ellie loopt er heen en gaat vragen hoe de situatie in Yellowstone park is. De Duitse mevrouw geeft aan dat het prima te rijden is, dus gaan we zeker verder. Vlak voor de ingang van het Yellowstone NP staat weer dat sneeuwbanden nodig zijn. Jan stapt uit en kijkt wat voor banden er onder de camper zitten, het zijn M+S banden, dus Mud+ Snow. We rijden naar het loketje en we geven onze pas. Mevrouw verteld wel weer over sneeuwbanden maar met M+S banden is het ook goed. Het is inmiddels wel gaan sneeuwen. De weg is wel schoon maar alles is al / wordt nog wit. Het eerste deel van de weg vanuit de zuid-entree gaat flink omhoog tot 2435 meter. Een mooie klim zonder problemen op de weg. We stoppen en kijken even bij de Lewis waterval. Verder rustig door gereden tot aan het Yellowstone Lake, met het West Thumb Geyers Basin. Hier zijn warme bronnen en stinkbronnen. WE Lopen over de boardwalk, het is koud en winderig. We zien tussen de bronnen een Deer staan en even later worden we door andere mensen gewezen op een baby deer die tussen de dennenboompjes ligt. We maken een rondje en nemen foto's. We rijden verder langs het Lake en de Yellowstone River en komen dan bij Mud Volcano. Ook hier maken we een wandeling over de boardwalk en nemen we foto's. We rijden verder door naar Canyon Village waar de Yellowstone watervallen zijn. Hier zijn we al eens eerder geweest en omdat het koud en laat is, kijken wij maar kort bij de Canyon. We rijden via Norris Corner richting Gardiner. Het weer is steeds wisselend wel of geen sneeuw, maar de weg blijft goed berijdbaar. Iets voorbij Sheepeater Cliff stoppen wij op een parkeerplek met uitzicht over een vlakte en hier gaat Ellie het eten klaar maken, rijst met kip en vruchten. In de verte zijn donkere wolken waar wij later ook last van gaan krijgen. Ca. zeven uur gaan we verder, rijden de sneeuwbuï in en rijden langs Mammoth Hot Springs (waar wij niet gaan kijken vanwege het weer). We rijden meteen door naar de camping in Gardiner (zijn we ook al eerder geweest). We kunnen hier staan, Jan sluit alleen elektra aan omdat het vannacht kan vriezen. Kachel aan, koffie drinken en foto's klaar maken en op website zetten.

Dag 28 : **Dinsdag 25 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over negen**
Aankomstplaats : **Bozeman (Montana)**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zes**
Naam camping : **Bear Canyon Campground**
Km stand aankomst : **63625 (246 km)**

De kachel is vaak aangeslagen ondanks dat deze laag afgesteld stond. Het weer ziet er vriendelijker uit. Veel wolken maar wel met blauw erbij. Gisteravond hadden we besloten om het Yellowstone Park achter ons te laten, maar nu met dit weer gaan we nog wel een stuk door het Yellowstone NP heen rijden naar de West-ingang. Na de ochtend zaken en één kop koffie rijden we naar de Noord-ingang en naar Mammoth Hot Springs. Hier parkeren we de camper en gaan op de boardwalk lopen en kijken. Er staat veel wind en het is fris. Het valt ons erg tegen, er komt bijna geen stoom of water over de randen van de versteende kalkafzettingen. Dat was de vorige keer (in 2007) dat wij hier waren wel anders en veel mooier. We gaan toch ook kijken bij de Upper Terrassen. Hier is wel meer stoom te zien maar ook minder dan de vorige keer. We rijden nog wat verder door om op een parkeerplaats, met zicht over de vlakte, nog een tweede koffie te drinken. Het is nu veel drukker met het verkeer in het park. We bezoeken vervolgens het Norris Geyers Basin met de Steamboat Geyser en verschillende kleinere geyers. Hier is de koude wind al minder geworden. We gaan net na één uur lunchen op een parkeerplaats waar we in de verte de Bisons zien lopen en grazen. Dan rijden we naar de West uitgang, onderweg moeten wij bij wegwerkzaamheden ongeveer 20 min. wachten en wat later moeten we langzaam rijden want er loopt een Bison midden op de weg. In West

Yellowstone draaien we de weg 191 op die richting Bozeman gaat. Een prachtig gelegen weg die nog een deel door Yellowstone NP loopt en grotendeels de Gallatin River volgt. Met af en toe het zonnetje erbij is het prettig rijden. Af en toe zien wij een Prognhorn (soort Antiloppe) staan. We stappen nog een keer langs een rivier uit om in de zon thee te drinken. In Bozeman is het druk verkeer en we rijden naar de I-90 en vervolgens naar het Oosten tot afrit 313. Hier slaan we af naar een camping welke op een soort plateau ligt. We checken in en rijden naar site 5. De camping ziet er zeer verzorgd uit. We gaan buiten op onze stoeltjes een half uurtje in de zon zitten en genieten van het prachtige uitzicht naar de bergen om ons heen alvorens met eten te beginnen. Na het eten maken we een rondje over de camping waarbij we, net buiten de camping, een aantal Deers met witte staart zien. Rest van de avond als gewoonlijk en ja er is weer een treinbaan vlak bij de camping, dus toeterende locomotieven.

Dag 29 : **Woensdag 26 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart voor elf**
Aankomstplaats : **Great Falls (Montana)**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor vijf**
Naam camping : **Dick's RV**
Km stand aankomst : **63933 (308 km)**

De zon schijnt! Na de ochtend dingen brengen we een was naar de laundry. Ellie blijft er bij zitten en Jan gaat opruimen en koffie zetten. Met de koffie gaat Jan ook naar de laundry. Nu blijft Jan bij de droger en Ellie gaat de camper reis klaar maken. Als de was klaar is en wij nog een bakkie koffie hebben gedronken vertrekken we naar Great Falls. Eerst een stukje rijden over de snelweg vanwaar wij nog steeds de besneeuwde bergen van het Yellowstone park kunnen zien liggen. Dan afslaan naar weg 89 Noord. Dit is een zeer rustige weg met prachtige witte bergen aan beide zijden van de weg. De weg voert door ongelooflijke weidse velden tussen deze witte bergen. Erg mooi om te zien. Na de lunch verandert het landschap, nu rijden we door bossen die ons naar de King Hill Pass (2200 meter) leidt. Hier ligt een wintersport gebied, maar wel als puur natuur, wij zien geen hotels ed. Al met al een mooie weg met wisselende natuur belevingen, aantal malen Prognhorns en Deers gezien. In Great Falls is het natuurlijk weer één lange straat waaraan ongelofelijk veel bedrijven liggen. Net aan de andere kant van de stad ligt de camping die wij hebben uitgezocht. Het is een grote camping die langs drukke wegen ligt maar zeker niet duur is. Jan sluit weer de camper aan en Ellie zet thee, er is geen zon maar het is wel veel warmer dan we gewend zijn. We gaan wandelen, via de camping en door een tunneltje onder de snelweg, langs de Sun River naar een park, hetgeen geen wandelpark blijkt te zijn. Lopen wel over de rivierbrug en terug. Terug op de camping halen we folders en een ijsje die we bij de camper opeten en blijven buiten nog wat lezen. Ellie maakt het eten klaar en na het eten gaan we weer buiten zitten lezen. Koffie en afwassen (Ellie laat de koffiepot vallen, helaas stuk!) en verslag maken.

Dag 30 : **Donderdag 27 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over negen**
Aankomstplaats : **Bigfork (Montana)**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zes**
Naam camping : **Outback Montana**
Km stand aankomst : **64309 (376 km)**

Vandaag is er geen zon meer. Wij hebben geen last gehad van het wegverkeer of treinverkeer ondanks dat dit dicht bij de camping was. Jan wil voor de laatste dagen wel een volle propane tank hebben en dus laten wij de tank op de camping vullen. We rijden naar de weg langs de Mousouri River. Het is een drukke weg maar zien wel kans om te stoppen bij de eerste dam en waterval, de Black Eagle Dam. Het is geen hoge waterval maar wel breed. De stopplaats ligt vrij hoog ten opzichte van de rivier zodat wij een mooi overzicht hebben. Vanaf onze stopplaats nemen we foto's. Vervolgens rijden we door en slaan af naar een vrij stille weg die naar de ook brede Rainbow waterval gaat. Hier is een "echte" parkeerplaats met informatie borden en kunnen wat makkelijker uitstappen en alles in ogenschouw nemen. Vanaf deze plek kunnen we een groot gedeelte van de rivier overzien. We nemen uiteraard foto's en we gaan hier ook koffie drinken. We rijden zelfde weg terug en gaan over een brug naar de andere kant van de rivier. Hier ligt in een bedrijvengebied een Walmart en kopen hier zo ongeveer de laatste boodschappen van deze vakantie. Als we weer bij de Walmart naar buiten komen heeft het geregend. Het is lunchtijd en blijven op het parkeerterrein staan om een broodje te eten. Goed één uur vertrekken we met Ellie aan het stuur. Rijden naar Interstate 15 Noord en wat verder op gaan we naar weg 200. Gooien de benzine tank vol en we rijden weer op een prachtige natuurweg. Weliswaar rijden we regelmatig door de wolken (!) maar het blijft mooi. Onderweg stoppen we een keer voor een vruchtendrankje en een keer voor thee waarbij wij buiten kunnen zetten. Gelukkig kunnen we prima de maximale snelheid aanhouden zodat we redelijk op tijd op de uitgezochte camping in Bigfork zijn. De camping is erg heuvelachtig en onze plek is gelukkig redelijk vlak. We staan onder bomen en dat is al wat donkerder en met het avondeten begint het te regenen. Rest van de avond lezen en verslag schrijven.

Dag 31 : **Vrijdag 28 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart voor tien**
Aankomstplaats : **West Glacier**
Tijdstip aankomst : **Kwart voor zes**
Naam camping : **Glacier Campground**
Km stand aankomst : **64441 (132 km)**

Bij het opstaan is het nog vrij donker enerzijds omdat wij onder de bomen staan en anderzijds omdat het erg donker weer is. Heel vervelend is dat onze heater vandaag maar niet vlot wil aanspringen. Na 5 of 6 pogingen en getik van Jan bij de brander gaat hij eindelijk werken. Dit kost allemaal wat meer tijd dan gedacht. Na het koffie drinken en het dumpen rijden wij naar het Glacier NP. Het wordt al wat lichter in de lucht. Wij zijn ongeveer 50 mijl verwijderd van de westingang van het Glacier NP. Onderweg gaan we even tanken. Bij de ingang van het park stoppen we bij de informatie. Dit blijkt een informatiecentrum over Canada te zijn. Hier vragen we meteen een campinggids voor Calgary. Even verderop gaan we echt het Glacierpark in en rijden door naar de informatie. Jan gaat vragen waar we kunnen wandelen (de doorgaande weg is nog niet open) en Ellie gaat koffie zetten. We besluiten meteen naar het einde van de Going-to-the-Sun road te gaan (tot waar deze is afgesloten). Onderweg hebben wij gelukkig geen oponthoud door de wegwerkzaamheden. Bij de Avalanche Creek zetten we de camper op een parkeerplaats van het picknick terrein. We nemen nu eerst onze lunch buiten op de bank (met vest aan). Doen onze wandelschoenen aan en wij gaan kwart voor één naar het pad van de Trail of Cedars. We lopen een halve mijl over een boardwalk. We zien de enorme dikke en hoge Red Cedars (bomen) staan. Bij de waterval gaan we van het pad af en gaan verder lopen naar het Avalanche Lake (2,3 mijl heen + 2,3 mijl terug). Het pad, met aan het begin langs het wild stromend riviertje, loopt regelmatig omhoog en door het bos van de Cedars ongeveer langs de rivier. Er zijn veel bomen om gewaaid, het bos ziet er op een natuurlijke wijze rommelig uit. Het is verrassend dat wij zeer regelmatig mensen, ook een grote groep kinderen van een schoolklas, op dit bospad tegen komen. Blijkbaar is het een populaire bestemming ondanks de afstand en het hoogte verschil. Wij lopen er een uurtje over om boven te komen. De lucht is weer wat grijzer geworden, er valt een zeer lichte regen maar te weinig om echt nat van te worden. Bij het meer, met rondom bergen welke nu in de nevel zijn, maken we foto's en zien we grondeekhoorns. Een meneer maakt ook een foto van ons twee. Wat later zien we 2 Deers (Ma met kind) vlakbij over het pad lopen en zij eten van wat zij langs het pad tegen komen. Wij nemen natuurlijk foto's. Wij blijven nog wat drinken en eten bij het meer. Als we weer terug gaan lopen zien we even verder op die twee Deers nog steeds langs het pad lopen (en langs de kant van het pad eten zoeken). We kunnen er erg dicht bij komen (3 meter). Als we verder lopen, gaan de Deers ook verder. Zo lopen we een tijdje met elkaar op. Andere wandelaars kunnen ook gewoon passeren. Na een tijdje stoppen we met foto's nemen en film maken en lopen we wat beter door, we laten de Deers achter ons. Ongeveer kwart over vier zijn we bij de camper terug. We nemen een glaasje sap en gaan met camper terug naar ingang. We besluiten vlak in de buurt te overnachten en morgen dan naar de oostkant van het park te rijden. Na enige discussie, omdat de Woodalls geen camping aangeeft langs de weg om het Glacierpark heen, overnachten we op een camping vlak bij de uitgang van het park. Het is een grote camping en die nu nog vrij stil is. Wij staan praktisch alleen in het bos. We nemen eerst thee alvorens te gaan eten. We maken een rondje over het terrein en na het avondeten maken we de camper (vooral de achterzijde) wat schoon. Het regent nu heel licht en wij hopen dat dan de camper wat verder schoon spoelt.

Dag 32 : **Zaterdag 29 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Kwart over negen**
Aankomstplaats : **Pincher Creek (Alberta)**
Tijdstip aankomst : **Half zes**
Naam camping : **Sleepy Hollow Campground**
Km stand aankomst : **64748 (307 km)**

Vandaag regen en sneeuw. Het heeft de hele nacht licht geregend. De achterzijde van de camper is aardig schoon geworden. We gaan, na vertrek, meteen weg 2 op om, om het Glacierpark heen te rijden, waar we onderweg toch nog een camping tegen komen. We gaan dus van de westzijde naar de oostzijde van het park. Het is een flink stuk om. Onderweg is er regen en op de bergen ligt sneeuw. We stoppen net na Walton bij de Goat Lick Overlook, lopen in de regen naar een uitzichtpunt en nemen foto's van een klerrijke bergwand. Drinken onze tweede koffie. Als we verder rijden wordt het steeds witter van de sneeuw om ons heen. Bij de weg 49 naar East Glacier Park blijkt dat wij hier niet in kunnen (te hoog), alleen maar kleinere campers hebben de goede hoogte. Dus rijden wij via Browning naar de ingang St. Mary. Onderweg hebben we veel sneeuw, de weg blijft schoon, en moeten wij veel bochtenwerk verrichten. Het is gelukkig wel stil op deze wegen. Bij de ingang van het Glacierpark is er weer regen. We rijden naar Sun Point, verder mogen de campers van 21 ft of meer niet komen. Parkeren hier de camper en gaan we nu eerst lunchen. Na de lunch trekken we de regenkleding aan en we wandelen, 2 x 1,1 mijl, naar de Baringfall. Een leuke wandeling op een smal pad boven en langs het meer. We spreken onderweg bij het passeren een paar mensen en bij de

waterval, die we via een paar boomstammen als brug bereiken. De waterval is niet hoog, ligt wel leuk in een hoek. Nemen het zelfde pad terug naar de camper. Terug in de camper nog wat drinken en gaan we op weg naar Babb om wat verder op af te slaan op de Chief Mountain International Highway naar de grens met Canada. Het gaat weer sneeuwen en het wordt steeds meer en wij gaan ook steeds hoger. Jan vindt dit eigenlijk niet leuk, maar de weg is nog steeds schoon alhoewel wel al sneeuw geschoven is. Bij de grens is er praktisch geen oponthoud, we worden meteen geholpen door de Canadese douane (de Amerikaanse is aan deze zijde gesloten, de Canadese douane haalt de groene kaart uit het paspoort). Na de grens rijden we het Waterton Lakes park in. De weg gaat zakken en de sneeuw wordt minder. Wij rijden naar Pitcher Creek in Alberta. Pas vlak voor we Pitcher Creek bereiken gaat de sneeuw weer over in de regen. In Pitcher Creek gaan we eerst tanken en rijden dan door naar een camping bij de Creek. We mogen zelf een plek uitzoeken. Jan gaat eerst dumpen en de watertank vullen. We sluiten het water niet aan i.v.m. vorstgevaar vannacht. We drinken thee en gaan eten. Jan maakt foto's van gisteren en vandaag klaar. We kunnen bij de laundry de Wifi gebruiken, hetgeen we ook doen. Ellie maakt alvast wat schoon in de camper en pakt ook al wat in. Het regent nog steeds!

Dag 33 : **Zondag 30 mei 2010**
Tijdstip vertrek : **Half tien**
Aankomstplaats : **Calgary (Alberta)**
Tijdstip aankomst : **Zes uur**
Naam camping : **Mountain View**
Km stand aankomst : **65077 (329 km)**

Het is wel erg vochtig en somber maar wel droog weer als we opstaan. We doen de gewone dingen en we ruimen alvast wat spullen weg. Jan ruimt de achterbak op. Om Pincher Creek uit te komen kost even moeite omdat de weg benamingen niet kloppen met onze kaart. Met een draai komt het goed. Bij de volgende plaats zijn de weilanden nog wat wit van de sneeuw. De weg, de Cowboy Trail, stijgt langzaam maar zeker en er valt nu ook weer sneeuw en alles wordt steeds witter. Alleen de weg blijft mooi schoon (hoe kan dit?). Onderweg, zowat op het hoogste punt van de weg, stoppen we voor koffie. Het is niet druk maar de auto's rijden wel hard over deze weg. Als we verder gaan en weer dalen is het witte van omgeving opeens weg. We zoeken naar een leuke lunch plek en vinden die uiteindelijk op een opritje naar een onbebouwd veld. Als we bijna klaar zijn met eten komt er een motorrijder naar de camper en gaat het hek open maken. Verderop komt om de hoek een auto met daar achter een kudde koeien. Wij denken dat deze kudde hierdoor heen moet, dus Jan rijdt even de camper naar de overzijde van de weg. Blijkt niet nodig te zijn want de koeien gaan verder over de gewone weg naar een ander weiland.

Via wat omwegen komen bij de westkant van Calgary. Ellie wil nog wel een stukje wandelen we besluiten in Calgary het Heritage Park te bezoeken. Er is groot parkeer terrein en het blijkt een soort buitenmuseum te zijn van oude gebruiks- en vervoersartikelen. De toegangsprijs schrikt ons af en we willen langs het meer gaan wandelen. Eerst over het wandel/fietspad en terug over het zg. strand hetgeen ons een dikke klei laag onder onze schoenen geeft. Bij de camper maakt Jan de schoenen schoon en Ellie zet thee. Via de snelwegen gaan we naar Noord Calgary naar een camping. Deze camping, bijna aan de snelweg, ziet er verwaarloost en onaantrekkelijk uit en we gaan naar een andere camping aan de oostzijde bij Highway 1. Deze camping ziet er beter uit en worden we leuk geholpen. Op plek 37, elektra en water aansluiten en afvoer dumpen (van vanmorgen). Ellie maakt het eten klaar. Ondertussen valt er een flinke bui. Ellie gaat de koffers inpakken en Jan doet allerlei karweitjes. We geven wat spulletjes die over zijn, zoals boter, brood, sinas, wasmiddel, e.d. aan onze buurvrouw, wat zij zeker waardeert. Jan zendt mailtjes naar de kinderen en zet de laatste foto's op de website. We maken een kleine wandeling over het terrein en kopen een ijsje. Al met al gaan we omstreeks elf uur naar bed.

Dag 34/35 : **Maandag 31 mei / Dinsdag 1 juni 2010**
Tijdstip vertrek : **Negen uur (maandag)**
Aankomstplaats : **Calgary / Amsterdam / Velsbroek**
Tijdstip aankomst : **Kwart over twaalf (dinsdag)**
Km stand bij inleveren camper: 65089 (12 km, totaal 7636 km gereden)

Om zes uur loopt onze wekker af. We ontbijten en douchen voor de laatste keer in de camper. We leggen de laatste spullen in de koffers, dan opruimen en koffie drinken, dumpen en ons reisvaardig maken. Jan loopt met de allerlaatste spullen (douchegeel, koffie, thee, e.d.) die over zijn naar voren en geeft deze af bij de balie, dit blijkt vaker te gebeuren. Even na negen uur vertrekken we. Het is niet ver rijden, maar we moeten nog een beetje benzine in de tank doen om de zelfde stand te bereiken als we hebben mee gekregen. Dan even de juiste weg zoeken door bij de laatste straatjes blokjes te rijden en Canadream te vinden. De camper zetten we op een leeg plekje op het terrein. Wij wachten even tot er iemand komt en gaan dan eerst mee naar het kantoor. Wat later wordt er een inspectie uitgevoerd door een wat stugge man (en slecht te verstaan), wij geven de klachten door (wordt niet opgeschreven!). Er zijn geen beschadigingen, alleen is de

koffiepot stuk. Wij laten het broodrooster en ons oude wegatlas achter. Bij de balie vernemen wij dat ons gestort depot volledig terug gestort krijgen.

Het propeen wordt schijnbaar niet verrekent. Op ons verzoek worden we meteen naar vliegveld gebracht. In het busje zit ook een Duits echtpaar die ook een camper heeft teruggebracht, uiteraard praten we over de reizen. Circa 11 uur zijn we op de airport. Als eerste gaan we nu onze instapkaarten laten uitprinten bij het zelfservice apparaat. Er is nog geen KLM balie open. We vragen aan een bewaker waar we onze koffers kunnen wegen. Hij wijst ons de weg en nu blijkt dat er één koffer te zwaar is en de andere 20 kg. Wij gaan bij een paar banken proberen wat zwaardere spullen van de een naar de andere koffer over te brengen. Met moeite krijgen we de kleinere koffer daarna nog dicht. We gaan de handkoffer nawegen, is ook te zwaar! Maar we vinden de oplossing om kleding los mee te nemen bij het inleveren van de koffers. We blijven een tijdje in de hal zitten en kijken naar de mensen die langs lopen. Wat een verscheidenheid!! Wij gaan ook buiten lopen, er is een klein zonnetje, maar het is fris. Eten een broodje en drinken de melk op. Maken nog een ommetje en even over tweeën is de balie van de KLM open. We gaan de koffers inleveren en qua gewicht zijn deze nu (natuurlijk!) prima, over de handbagage wordt niets gevraagd. We lopen nog wat rondjes en we gaan bij een restaurantje kipstrips en frietjes kopen (in het vliegtuig zullen we wel laat te eten krijgen). Smaakt goed. Weer wat later gaan we boven (met uitzicht naar Calgary en zijn bergen) koffie drinken (de kleinste beker is nog veel te veel!). Tegen 5 uur lopen we door de security en gaan we naar de Gate. Hier is het nog de gebruikelijke drukte. Maar het "vullen" van het vliegtuig gaat vrij vlot. Om 18.05 uur (de vertrektijd) gaat het vliegtuig op weg. De hele vlucht verloopt zeer rustig, zonder grote wervelingen. Wel wordt er 2 x om een dokter gevraagd voor passagiers die onwel zijn geworden. Er is een dokter in het vliegtuig die ze bekijkt en de klachten vallen mee, dus we kunnen rustig door vliegen naar Amsterdam. We kijken 2 films, krijgen te eten en te drinken en proberen wat te slapen. Even over elf uur (dinsdag) zijn we bij Schiphol. Nog wat taxiën en uitstappen en bij de bagagehal zien wij onze burens staan die ons komen ophalen. Daarna zijn we vrij vlot thuis van de deze lange reis.